

สัญลักษณ์ที่กำหนดซึ่งการมีชีวิต

Symbolic of life

นางสาว สติภลักษณ์ หิรัญศิริธนชัย

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สัญลักษณ์ที่กำหนดซึ่งการมีชีวิต
	Symbolic of life
ชื่อ	นางสาว สิกาลักษณ์ หิรัญศิริธนชัย
รหัสนักศึกษา	57020529
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560 – 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ คณากร คชาชีวะ

บทคัดย่อ

จากความสนใจในเรื่องการดำรงชีวิตของมนุษย์มุมมองของเวลาในเชิง ทวาทิชา เป็น การศึกษาเรื่อง สภาวะแห่งความเป็นอยู่ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา เพียงแต่ผู้คนต่าง ละเลยในความจริงของธรรมชาติ ข้าพเจ้าจึงต้องการแสดงออกมาผ่านสัญลักษณ์จากภาพที่ถ่ายใน โรงพยาบาล โดยใช้เทคนิคของกล้อง ในการปรับรูรับแสงทำให้ได้ภาพในโรงพยาบาลที่มีความรู้สึกแตกต่างจากการศตทอนวัตถุที่ไม่เกี่ยวข้อง แสดงความชัดเจนเฉพาะจุดแสงและสี เป็นการสื่อได้ถึงชีวิตของมนุษย์ที่เวียนว่ายอยู่ในโรงพยาบาล เป็น มุมมองอีกด้านจากองค์ประกอบแสง ในความมืด เป็นภาพที่เราไม่คุ้นชินจากโรงพยาบาล ทำให้สัมผัสได้ ตระหนักถึงความสำคัญของชีวิต ตนเอง ซึ่งบทสรุปสุดท้ายของชีวิตมนุษย์ก็หลีกเลี่ยงสังกรรมชีวิตไปไม่ได้ แต่ชีวิตของมนุษย์ทุกคน แต่ต้องเลือกที่จะใช้ชีวิตดูแลตนเองให้ได้ดีที่สุดเพียงเท่านั้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	3
1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	5
1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	5
1.4 ขอบเขตของโครงการ	5
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	7
2.1 อิทธิพลจากประสบการณ์ตรง	7
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	10
2.3 อิทธิพลที่ได้รับทางพุทธศาสนา	12
2.4 อิทธิพลที่ได้รับทางวิทยาศาสตร์	16
2.5 อิทธิพลที่ได้รับทางสัตวศาสตร์	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	20
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	20
3.2 กระบวนการสร้างงาน	31
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน	38
4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	38
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	43
บทที่ 5 บทสรุป	48
บรรณานุกรม	50
ภาพผลงานศิลปะ	51
ประวัติผู้เขียน	56

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพผู้ป่วยติดเตียง ภาพจากประสบการณ์ของข้าพเจ้า	8
2.2 ภาพในโรงพยาบาล ภาพจากประสบการณ์ตนเอง	9
2.3 ภาพผลงาน Eric staller. 1980. HAPPY STREET	10
2.4 ภาพผลงาน Eric staller. 1979. Poseidon	11
2.5 ภาพผลงาน James Turrell. 1996. Milk Run	11
2.6 ภาพผลงาน James Turrell. 2011. Kayenta	12
3.1 ภาพร่างชุดที่ 1	21
3.2 ภาพร่างชุดที่ 1	22
3.3 ภาพที่ถูกใช้เป็นงานจริงชุดที่ 1	23
3.4 ภาพร่างชุดที่ 2	25
3.5 ภาพที่ถูกนำไปใช้ในโครงการที่ 2	26
3.6 ภาพที่ถูกนำไปใช้ในโครงการที่ 2	27
3.7 ภาพร่างโครงการที่ 3	28
3.8 ภาพร่างโครงการที่ 3	29
3.9 ภาพที่ถูกนำไปใช้ในโครงการที่ 3	30
3.10 กล้องถ่ายรูปที่ใช้ในการทำงาน	31
3.11 ภาพเลนส์ kid 16-50 mm	31
3.12 ภาพเลนส์ 35 mm f /1.4	32
3.13 ภาพโปรแกรมที่ใช้ในการช่วยปรับแสงให้เหมาะสมกับเครื่องปรี้น	32
3.14 ภาพการทำเอกสารขอพื้นที่เพื่อถ่ายภาพ	33
3.15 ภาพการตั้งค่ากล้อง	34
3.16 ภาพที่ได้จากการตั้งค่ากล้อง	34
3.17 ภาพการตั้งค่ากล้อง	35
3.18 ภาพที่ได้จากการตั้งค่ากล้อง	35
3.19 ภาพการลงพื้นที่เพื่อถ่ายภาพ	36
3.20 ภาพการลงพื้นที่เพื่อถ่ายภาพ	36

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.21 ภาพการลงพื้นที่เพื่อถ่ายภาพ	37
3.22 ภาพการลงพื้นที่เพื่อถ่ายภาพ	37
4.1 ภาพผลงานชิ้นที่ 1	38
4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพชิ้นที่	39
4.3 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ดุลยภาพชิ้นที่ 1	40
4.4 แสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นที่ 1	41
4.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ความเป็นเด่นชิ้นที่ 1	42
4.6 รูปทรง ก.	43
4.7 รูปทรง ข.	43
4.8 ภาพพื้นผิว ก.	44
4.9 ภาพพื้นผิว ข.	44
4.10 ภาพสี ก.	45
4.11 ภาพสี ข.	45
4.12 ภาพสี ค.	46
4.13 ภาพสี ง.	46
4.14 การอธิบายและเปรียบเทียบน้ำหนักแสงเงา	47

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ คณากร วิชาชีวะ ที่ให้คำปรึกษา วิจัยชี้แนะ ตั้งแต่เริ่มต้นของที่มาโครงการ จนไปถึงการให้คำแนะนำในการสร้างสรรค์ และการช่วยเหลือทุก ๆ สิ่ง ขอบคุณพ่อแม่ และครอบครัวที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ต้องประกอบสร้างในการสร้างสรรค์ ที่ขาดไปไม่ได้คือครอบครัว จันทรทรัพย์ ที่ทำให้ได้รับรู้เรื่องราวของอาการป่วยจากคนในครอบครัวจนได้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน ขอบคุณที่ทำให้ได้อยู่เป็นส่วนหนึ่งในสถานะการณ์การรักษา และร่วมลงสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลกับข้าพเจ้า รวมทั้งเอื้ออำนวยความสะดวกในบ้านเพื่อเก็บภาพในระหว่างการรักษาตัวที่บ้าน ที่สำคัญที่สุดขอบคุณ นาย ประชญา จันทรทรัพย์ ที่ช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน ขอบคุณน้ำใจเพื่อนๆทุกคนที่ช่วยเหลือตลอดเวลา4ปีที่ได้เรียนมา ขอบคุณพี่เล็กที่ลดราคาตอนไปรีนภาพ หากขาดคนใดคนหนึ่งไปผลงานชุดนี้อาจไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์

ศีกาลักษณ์ หิรัญศิริธนชัย

บทที่ บทนำ

ในชีวิตของมนุษย์นั้นสิ่งหนึ่งที่ต้องพบเจอคือเรื่องของสัจจะธรรมชีวิต ตามหลักของพระพุทธศาสนาที่ได้ปลูกฝังให้คนเราตั้งแต่เด็ก โดยเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นชีวิตของคนกลุ่มหนึ่ง เพื่อเติบโตมาให้ได้พบกับสิ่งที่เรียกว่า การดำรงชีวิต ในทัศนะของพระพุทธศาสนา สิ่งนี้เรียกว่า “ชีวิต” มีองค์ประกอบใหญ่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นรูปธรรม กับส่วนที่เป็นนามธรรม อย่างที่เราเข้าใจกันทั่วไปว่าเป็นเรื่องของกายกับเรื่องของจิต องค์ประกอบใหญ่ทั้งสองส่วนนี้ รวมอยู่ในสิ่งที่เรียกว่า ชั้น 5 (The Five Aggregates) ซึ่งประกอบด้วย รูป เวทนา สัญญา สังขาร และ วิญญาณ 2

ความหมายของส่วนทั้ง 5 ตามแนวที่พระธรรมปิฎก (ปัจจุบันคือ พระพรหมคุณาภรณ์) ให้ไว้ในหนังสือ พุทธธรรม (ฉบับดั้งเดิม, 2544) มีดังนี้

รูป (Corporeality) คือ ส่วนประกอบที่เป็นด้านกายภาพหรือด้านรูปธรรมทั้งหมด โดยสรุปก็คือ ร่างกาย (เนื้อหนังมังสา) และพฤติกรรมทั้งหมดของร่างกาย หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า คือ ส่วนที่เป็นสสารและพลังงานฝ่ายวัตถุ พร้อมทั้งคุณสมบัติและพฤติกรรมต่าง ๆ ของสสารและพลังงานเหล่านั้น

เวทนา (Feeling) คือ ส่วนที่เป็นความรู้สึก ซึ่งเกิดจากการได้สัมผัสผ่านทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 และทางใจ ความรู้สึกนั้นอาจมีหลากหลาย เช่น ความรู้สึกร้อน หนาว อบอุ่น เจ็บปวด ผ่อนคลาย ฯลฯ กล่าวรวมๆ ได้ว่า เป็นความรู้สึกสุข ทุกข์ หรือเฉยๆ คือ ไม่สุข ไม่ทุกข์

สัญญา (Perception) คือ การกำหนดรู้ การจำได้ และการแยกแยะความแตกต่างของสิ่งที่รับเข้ามาทางประสาทสัมผัสต่าง ๆ ได้ เป็นอาการที่ใจรับรู้และสามารถบอกได้ว่าสิ่งนั้น ๆ เป็นอะไร อันเป็นเหตุให้จำสิ่งนั้น ๆ ได้ เช่น จำรูปร่าง สี เสียง กลิ่น รส สัมผัส และอาการต่าง ๆ ได้

สังขาร (Mental Formation) คำว่า สังขาร ในกรณีนี้ไม่ได้หมายถึงเรื่องของร่างกายที่เป็นเนื้อหนัง คือ ไม่ใช่ส่วนที่เป็นรูปธรรมหรือกายภาพ อย่างที่เข้าใจกันทั่วไป แต่เป็นเรื่องของจิตหรือเกี่ยวกับจิตมากกว่า ความหมายในที่นี้จึงหมายถึง “สภาพที่ปรุงแต่งจิต” ให้มีลักษณะต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว หรือเป็นกลางๆ (ไม่ดี ไม่ชั่ว) ก็ได้ ทั้งนี้ โดยมีเจตนา เป็นตัวนำ กล่าวอย่างง่ายๆ สังขารนี้คือความนึกคิด ซึ่งอาจจะเป็นด้านดี ไม่ดี หรือเป็นกลางๆ ก็ได้

วิญญาณ (Consciousness) ในที่นี้ก็ไม่ใช่ออย่างเดียวกับสิ่งที่คนเชื่อกันทั่วไปว่า เป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวคนเมื่อยังมีชีวิต และเมื่อตายแล้วก็ล่องลอยไปในภพภูมิต่าง ๆ แต่วิญญาณในที่นี้ หมายถึง การรับรู้อารมณ์

(object) โดยผ่านทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 และทางใจ คือ รู้โดยผ่านทาง การเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การได้ลิ้มรส การรับสัมผัสทางกาย และการรู้อารมณ์ทางใจ

จะสังเกตว่า ในส่วนประกอบทั้ง 5 ที่กล่าวข้างต้นนั้น ส่วนที่เป็นรูปธรรมหรือกายภาพ มีอยู่เฉพาะใน ชั้นที่ 5 ข้อที่ 1 (รูป) เพียงข้อเดียวเท่านั้น ที่เหลืออีก 4 ข้อ คือ เวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ นั้น เป็นส่วนที่เรานิยามว่าเป็นนามธรรม

ดังได้กล่าวแล้วข้างต้น ชั้นที่ 5 หรือส่วนประกอบแต่ละส่วน ก็มีส่วนประกอบย่อยของมันอีก จำนวนมากบ้าง น้อยบ้าง ตามลักษณะของ ชั้นที่ 5 ข้อนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น รูป หรือส่วนประกอบที่จัดว่าเป็นส่วนกายภาพนั้น มีส่วนประกอบย่อยลงไปอีกถึง 28 อย่าง ในจำนวนนี้ ส่วนประกอบที่เราคุ้นเคยกันโดยมากคือ เรื่องของธาตุทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ ซึ่งเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “มหาธาตุรูป”) อันได้แก่ ปฐวีธาตุ (ธาตุดิน, solid element) คือ บรรดาสิ่งที่มีสภาพเป็นของแข็ง กินเนื้อที่ อาโปธาตุ (ธาตุน้ำ, fluid element) คือ ของเหลวหรือสภาวะที่ดูดซึม เตโชธาตุ (ธาตุไฟ, element of heat or radiation) คือ อุณหภูมิหรือสภาวะที่แผ่ความร้อน และ วาโยธาตุ (ธาตุลม, element of vibration) คือ สภาวะที่เคลื่อนไหว (พระธรรมปิฎก, 2546: 93) ส่วนประกอบย่อยอื่น ๆ มีอยู่อีกมากมาย จะไม่นำมากล่าวในที่นี้ เพราะเห็นว่าเป็นรายละเอียดที่เกินกว่าวัตถุประสงค์ของบทความนี้ 3

ชีวิตที่ประกอบด้วยชั้นที่ 5 นี้ เป็นชีวิตในระดับที่คนทั่วไปมักไม่ได้สังเกตเห็น หรือไม่ได้ตระหนัก เพราะการดำเนิน ไปและการทำหน้าที่ของส่วนประกอบแต่ละส่วน เป็นกระบวนการที่ละเอียดอ่อน สังเกตรู้ได้ยาก แม้การทำหน้าที่ของส่วนที่เป็นรูปธรรม เช่น การทำงานของอวัยวะในบางส่วน เราแทบไม่สามารถสังเกตได้เลย เพราะทุกอย่างดำเนิน ไปอย่างเป็นธรรมชาติ ต่อเมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับอวัยวะส่วนนั้น ๆ เราจึงจะสามารถสังเกตได้ หรือใส่ใจอยากจะรู้ ไม่ต้องพูดถึงการทำหน้าที่ของส่วนที่เป็นนามธรรมก็ได้ อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปเราไม่ได้เข้าใจหรือมองเห็นชีวิตในความหมายที่ว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่จากการประกอบกันเข้าของส่วนต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น แต่เข้าใจหรือมองเห็นชีวิตเฉพาะในความหมายด้านปฏิบัติมากกว่า คือ ส่วนใหญ่เรารู้ชีวิตหรือตระหนักในการมีอยู่ของชีวิตเมื่อได้สัมผัสกับโลกภายนอกมากกว่า ชีวิตของคนเราสัมพันธ์กับโลกภายนอก

ชีวิตในส่วนที่เกี่ยวกับการสัมพันธ์กับโลกภายนอก โดยการรับรู้และการแสดงออก ผ่านช่องทางต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น คือ ชีวิตที่คนทั่วไปตระหนักรู้ ทั้งนี้เพราะ วันหนึ่งๆ ตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้าจนหลับไปในตอนกลางคืน สิ่งที่ประจักษ์แก่ตัวเรา มีแต่เรื่องที่เราสัมพันธ์กับโลกภายนอกด้วยการรับเข้ามา หรือมีจะนั้นก็แสดงออกไป โดยผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ทั้งนี้ จนดูเหมือนว่าส่วนที่สัมพันธ์กับโลกภายนอกนี้ คือส่วนที่เป็นชีวิตจริงและสำคัญที่สุด แต่แท้จริงแล้วนี่เป็นเพียงส่วนเดียวเท่านั้น ควรกล่าวตรงนี้ว่า ความรู้สึกว่ามีตัวตน ความรู้สึกว่ามีเรา นี่เป็นเรา นี่เป็นของเรา เป็นต้น เกิดขึ้นได้จากการ

ที่ขั้น 5 (ชีวิต) มีการติดต่อกับโลกภายนอกเป็นสำคัญ กล่าวคือ เมื่อมีการรับรู้สิ่งต่าง ๆ ผ่านช่องทาง (อายตนะ, ทวาร) ทั้ง 6 ดังกล่าวมา เราย่อมเกิดความรู้สึก หรือมีปฏิกิริยาต่อสิ่งเหล่านั้น เช่น เกิดความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ รัก โกรธ สุข ทุกข์ ฯลฯ ขึ้นอยู่กับลักษณะการรับอารมณ์ในขณะที่เกิดการสัมผัสกับสิ่งนั้น ๆ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นนั้นจะก่อให้เกิดความอยาก (ตัณหา) ในลักษณะต่าง ๆ ตามมา คืออยากได้ อยากมี อยากเป็น ในสิ่งที่ตัวเองยังไม่ได้ยังไม่มีหรือยังไม่เป็น (กามตัณหา) เมื่อได้ หรือมี หรือเป็นสมใจแล้วก็อยากให้สิ่งที่ตัวเองได้ มี และเป็นนั้นคงอยู่นาน ๆ (ภวตัณหา) หรือมีฉะนั้นก็อยากให้ตัวเองพ้นจากสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน (วิภวตัณหา) (พระธรรมปิฎก, 2546; ศ. เสฐียรพงษ์ วรรณปก, ติดต่อด่วนตัว 11 เมษายน 2549) เมื่อได้สิ่งที่ชอบ สิ่งที่ทำให้เป็นสุข ความรู้สึกก็จะพัฒนาไปเป็นความยึดมั่นถือมั่น อยากครอบครองสิ่งนั้น ๆ (นั่นคือเกิด อุปาทาน) ในขั้นนี้ขั้น 5 (ชีวิต) ก็กลายเป็นขั้น 5 ที่ประกอบด้วยอุปาทาน (อุปาทานขั้น 5) ไม่ใช่ขั้น 5 บริสุทธิ์อีกต่อไป และนี่คือชีวิตของปุถุชนอย่างเราๆ ท่านๆ ทั่วไป

ที่กล่าวมาทั้งหมดในส่วนนี้ มีสาระสำคัญเพียงประเด็นเดียว นั่นคือ ชีวิตในทัศนะของพุทธศาสนา เป็นผลของการที่ส่วนประกอบห้าส่วน (ขั้น 5) มารวมกันเข้า โดยมีความสัมพันธ์แบบอิงอาศัยกันอย่างสอดคล้องประสาน ส่วนประกอบทั้งห้านี้ มีทั้งส่วนที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ชีวิตในความหมายนี้อาจกล่าวว่าเป็นชีวิตบริสุทธิ์ คือ ยังไม่มีเรื่องอื่นจากภายนอก หรือแม้แต่เรื่องของความรู้สึกว่าเป็นตัวเรา เข้ามามีเกี่ยวข้อง แต่ในปัจจุบันมนุษย์เรานี้ไม่สามารถอยู่ในรูปของ ชีวิตบริสุทธิ์ได้ ซึ่งเป็นการย้อนแย้งกับสิ่งที่ตนเองเลือกที่จะศรัทธา ไม่ได้ละทิ้งตัณหา ตามสิ่งที่พุทธศาสนาได้สอนไว้ มนุษย์เรายังมีความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่ประกอบไปกับ โลกในปัจจุบันที่พยายามสรรหาสิ่งที่ทำให้ตนเองมีชีวิตอยู่ได้ โดยการไม่ละทิ้งสังขารจากการ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ซึ่งหลากหลายบุคคลก็ได้กล่าวตามความเชื่อที่ว่า ทุกกระบวนการนี้ก็คือเรื่องพุทธศาสนาเช่นกัน โดยแทนความแก่เป็นสัญญาณของการเจ็บที่มาจากรูปแบบของวิบากกรรม ที่เคยทำมาแต่ชาติก่อนส่งผลในชาตินี้ จึงมีทั้งความเชื่อที่ว่าทำบุญ เพื่อให้ผลบุญไปแก้กรรม มีวิธีต่างๆ ที่มาในรูปของนามธรรมใช้ความเชื่อเป็นหลักในการรักษา ซึ่งแน่นอนถ้ามีความเชื่อก็ต้องมีความไม่เชื่อเช่นกัน โลกเราในปัจจุบันจึงค้นหาความเจ็บในเชิงวิทยาศาสตร์ที่สามารถพิสูจน์ได้ แทนสัญญาณของความเจ็บคือป่วย

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ในเชิงของพระพุทธศาสนา การที่เราเรียกว่า " ชีวิต " แท้จริงเป็นการเกิดขึ้น ตั้งอยู่และดับไปของนามธรรม คือ จิตกับเจตสิก จิตกับเจตสิกซึ่งเราเรียกว่านามธรรม จะเกิดขึ้น โดยไม่มีที่อาศัยเกิดไม่ได้ ที่เกิดของจิตกับเจตสิกก็คือรูปธรรม ชีวิตก็คือการเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยของนามธรรมกับ

รูปธรรม ชีวิตเป็นสุขก็เพราะเจริญเหตุที่ดีก็เป็นธรรมดาที่จะได้รับวิบากที่เป็นสุขถ้าเป็นความทุกข์ก็ในทำนองเดียวกัน เกิดมาแล้วมีทั้งสุขและทุกข์แล้วก็จากไปด้วยการไม่รู้ความจริงเป็นอย่างนี้มามากมาย นับชาติไม่ถ้วน ผู้ที่โชคดีเกิดมาแล้วในยุคที่มีการอุปถัมภ์ของอนุตตรียบุคคลคือพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ที่ทรงตรัสรู้ความจริงคือผู้ที่มีปัญญาหยั่งรู้ความเป็นจริงของทุกสิ่ง คือทุกสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตในทุกสากลจักรวาล ที่เราเรียกว่า " สัจธรรม " เป็นความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าความจริงทั้งหมด ยุคนี้แม้พระพุทธองค์ได้ทรงปรินิพพานแล้วแต่ยังเหลือคำสอนไว้เพื่ออนุเคราะห์บุคคลที่สะสมบุญมามีชีวิตที่เป็นอุดมมงคลไว้ได้ศึกษาและปฏิบัติตาม แต่ใน โลกของความเป็นจริงมนุษย์มีความต้องการที่ก้าวหน้าไปพร้อมกับเทคโนโลยี การรักษาตนเองเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์อยู่ต่อไปในความเชื่อที่เพิ่มขึ้นมาจากสัจธรรมเดิม การรักษาเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้ตนเองอยู่รอด ดังนั้น โรงพยาบาลเป็นสถานที่หนึ่งที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ แม้จะได้ผลดีหรือผลร้ายก็ตาม (เขียนบทความสุขภาพ อาการและการรักษา writer social plus 4 เมษายน 2560) โรงพยาบาลไม่ว่าจะเป็นโรงพยาบาลรัฐบาลหรือเอกชน รวมไปถึงคลินิกต่าง ๆ ที่ให้บริการตรวจสุขภาพและรักษาโรคต่าง ๆ มีจำนวนมากในปัจจุบันทำให้ผู้ป่วยที่จะมาใช้บริการมักจะเลือกไปในที่ ๆ ตัวเองมั่นใจ เห็นว่าหากได้รับการรักษาในที่นั้น ๆ แล้วต้องหาย หรือดีขึ้น ดังนั้น การสื่อสารให้ผู้ป่วยรู้ถึงความสามารถในการรักษาของแพทย์ เครื่องมือที่ทันสมัย บริการที่ดี สถานที่ที่พร้อมให้บริการ มักเป็นคำตอบที่ผู้ป่วยค้นหา โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลเป็นส่วนหนึ่งในการเลือกที่ผู้ป่วยจะใช้บริการ แต่ที่ขาดไม่ได้คือความรู้ความสามารถเฉพาะทางของแพทย์ที่ผู้ป่วยทุกคนต้องการเช่นกัน ผู้ป่วยหวังว่าจะ ได้พบแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษที่ตรงกับ โรคที่ตัวเองประสบปัญหาอยู่ เพื่อหวังว่าอาการจะดีขึ้นและหายในที่สุด

ผู้ป่วยมักหาข้อมูลเบื้องต้นในการรักษา สาเหตุ อาการ ในโรคที่ตัวเองเป็นไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตาม การหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องง่ายมากในปัจจุบัน และหากข้อมูลที่ค้นหาตรงกับอาการที่เป็น และได้ทราบว่า มีแพทย์เฉพาะทางที่มีความรู้ความสามารถในสาขานั้น ก็จะทำให้ผู้ป่วยมั่นใจมากขึ้น และเข้ามาปรึกษา รับการรักษากับแพทย์ที่ให้ความรู้ในเบื้องต้นที่ตนเองได้อ่านมา การที่ผู้ป่วยได้รับทราบข้อมูลของทางสถานพยาบาล ทีมแพทย์ที่มีความรู้ความสามารถ ส่งผลถึงภาพลักษณ์ที่ดีโดยรวม ดังนั้นบทความสุขภาพไม่ว่าจะเป็นการรักษา อาการ ข่าวสาร มักมีผลดีต่อผู้ป่วยเอง และส่งผลให้ภาพลักษณ์โดยรวมขององค์กรได้รับความเชื่อมั่นกับบุคคลทั่วไปทั้งปัจจุบันและอนาคต การตัดสินใจ ความหวังและสิ่งที่คาดหวังเป็นสิ่งสำคัญ ความรู้สึกของผู้ป่วยก็เช่นกันดังนั้น โรงพยาบาลจึงมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

สิ่งนี้ที่ทำให้ข้าพเจ้าได้สนใจถึงการเปลี่ยนแปลงต่อการระดับของการรักษา การร่นเวียนในโรงพยาบาล และการมีชีวิตของมนุษย์ ในทุกเพศ ทุกวัย ทุกบทบาทของมนุษย์ ที่มีอีกหลากหลาย

ประการที่ทำให้ต้องมารักษาตัวจากคำพูดหรือสารอื่น ๆ ที่ประกอบการตัดสินใจในด้านที่ฟังแล้วคุณมีเหตุผล และหลักการ เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการตัดสินใจ แม้ว่าจะไม่ทราบผลหลังการรักษาก็ตาม จากประสบการณ์ข้างต้น ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงความข้อนแย้งและความหวังในเวลาเดียวกัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อให้ตระหนักต่อการใช้ชีวิตมากขึ้น
2. นำเสนอการมีชีวิตอยู่ของมนุษย์
3. เพื่อแสดงออกถึงสิ่งที่บ่งบอกในระหว่างการที่ยังมีชีวิตอยู่
4. เพื่อให้เห็นความเจ็บป่วยซึ่งคาบเกี่ยวกับการมีชีวิตและ ไม่มีชีวิตในสัญลักษณ์ต่าง ๆ
5. มุมมองอีกด้านของผู้ที่พบเห็นผู้ป่วยทั่วไปที่โรงพยาบาลหรือไม่ได้มีประสบการณ์โดยตรง
6. เพื่อลดทอนสิ่งที่คุ้นตาจากพื้นที่เดิมให้เกิดความรู้สึกกับพื้นที่เดิมเป็นพื้นที่ใหม่

1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

สัญลักษณ์ที่กำหนดซึ่งการมีชีวิต สิ่งแรกที่ข้าพเจ้านึกถึงและเป็นต้นทางคือการป่วยของญาติที่พบเจอในทุก ๆ วันและญาติพี่น้องที่เสียชีวิตไปแล้ว ทำให้รู้สึกว้า มนุษย์และความตายมีข้อความบางอย่างสื่อสารกันอยู่

แต่ในปัจจุบัน ความก้าวหน้าทางด้านการแพทย์มีมากขึ้น การรักษาหรือชะลอความตายให้ช้าลงโดยทั่วไปเราจะสามารถเห็น ได้ตาม โรงพยาบาล คลินิก หรือแม้กระทั่งหน่วยงานกู้ภัย กับสถานการณ์จากอุบัติเหตุต่าง ๆ เหมือนเป็นสิ่งที่หนึ่งที่ทำให้คนทั่วไปที่พบเห็นภาพเหล่านั้นจะนึกถึงขึ้นมาทันที ว่าเป็นการช่วยเหลือ หรือรักษาชีวิตไม่ให้ไปสู่ความตาย

ข้าพเจ้าได้กำหนดพื้นที่ของโรงพยาบาลภายในกรุงเทพฯ และเริ่มทำการถ่ายภาพในห้องเอกซเรย์ ห้องคลอด ห้องผ่าตัด ฯลฯ พบว่าจะมีสัญลักษณ์ที่แฝงหรือบ่งบอกเรื่องราวและความหมายของการมีชีวิตอยู่ภายในห้องเหล่านั้น เพื่อที่จะเน้นแสงไฟ ตัวอักษร กราฟฟิกของเครื่องมือแพทย์ การลดทอนแสงทั้งหมดให้เกิดค่าน้ำหนักของภาพสีดำที่คลุมเคลือ และทำลาขรูปรทรงต่าง ๆ ในพื้นที่เหล่านั้นออกไป เพื่อที่จะเน้นซึ่งสัญลักษณ์ที่บ่งบอกการมีชีวิตอยู่หรือการรักษาชีวิตไว้ให้ชัดเจนขึ้น

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1. ภาพถ่ายที่แสดงออกถึงพื้นที่ที่คุ้นชินในความรู้สึกที่แตกต่างของโรงพยาบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. รูปภาพถ่ายในระนาบ 2 มิติ ถ่ายในโรงพยาบาลของรัฐบาลจำนวน 3 โรง และโรงพยาบาลเอกชนจำนวน 2 โรงพยาบาล
3. ใช้เทคนิคของกล้องดิจิทัลปรับรับแสงเพื่อลดรายละเอียดในภาพ
4. ถ่ายภาพสถานที่ที่รองรับเกี่ยวกับการมีชีวิตรอยู่ของมนุษย์
5. จำนวนผลงานรวมทั้งหมด 12 ชิ้น แบ่งเป็น 3 โครงการ
  - 5.1 โครงการที่ 1 ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร จำนวน 4 ภาพ
  - 5.2 โครงการที่ 2 ขนาด 40 x 60 เซนติเมตร จำนวน 4 ภาพ และ ขนาด 20 x 28 เซนติเมตร จำนวน 3 ภาพ
  - 5.3 โครงการที่ 3 ขนาด 150 x 100 เซนติเมตร จำนวน 2 ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปะกรรม

ภาพในงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้อิทธิพลมาจากการ มีมุมมองในเรื่องการดำรงชีวิตของมนุษย์ เป็นเรื่องของเวลาในเชิง กวีวิทยา (เป็นปรัชญาสาขาหนึ่ง ที่ศึกษาเรื่องสภาวะแห่งความเป็นอยู่ หรือ สัตตะ (being) การแปรสภาพ (becoming) การดำรงอยู่ (existence) และรวมทั้งการจัดปทัธกะ หรือ ประเภทของสัตตะภาวะ (categories of being) ว่าเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กันอย่างไร กวีวิทยามุ่งสนใจกับ คำถามถึงการมีอยู่) ซึ่ง การ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ก็เป็นระบบการหมุนเวียนของธรรมชาติ ซึ่งข้าพเจ้าได้ พบกับญาติของตนเอง มีลักษณะอาการของการเจ็บตรงบริเวณของหลังมาเป็นระยะเวลาานาน และได้เข้ารับรักษาที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งตามสิทธิ์ประกันสังคม โดยระยะแรกเริ่มต้นจากอาการปวดหลัง ซึ่งทางโรงพยาบาลก็ได้รับการรักษาตามอาการทั่วไป คือการให้รับประทานยาแก้ปวดมาเป็นระยะเวลา 3 ปี (ถ้าในเชิงของวัน โรคจะเรียกว่า (Latent TB) คือระยะแฝง) หลังจากนั้นลักษณะอาการที่ได้กล่าว ไว้ก็เริ่มส่งผลต่อผู้ป่วย การจากประสบการณ์ส่วนตัวของตนเองต่อผู้ป่วยที่อยู่ระหว่างการเผชิญกับ วงจรเหล่านี้ ทำให้ข้าพเจ้าต้องมีส่วนที่วนเวียนในสถานที่ที่เรียกว่า “โรงพยาบาล” นอกจากผู้ป่วย ต้องย้ายไปหลายโรงพยาบาลแล้ว การวินิจฉัยของแพทย์ยังไม่สามารถชัดเจนจนทำให้เกิดการผ่าตัด ถึง 2 ครั้ง แต่ผู้ป่วยก็ไม่ได้หายเป็นปกติ ทำให้ข้าพเจ้าได้เกิดความคิดที่ว่า อาจจะเป็นเพราะการถูก ไล่และและไม่ดูแลตนเองของผู้ป่วย หรือการถูกละเลยของหมอที่ได้รับประทานยาแก้ปวดมานาน โดยไม่เกิดความสงสัยใด ๆ หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ไปที่โรงพยาบาลพร้อมกับผู้ป่วยมาเป็นเวลาหนึ่ง ทำให้เห็นผู้ป่วยที่มารักษาโรคอื่น ๆ มากขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกที่โรงพยาบาลเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ชีวิต ของมนุษย์ไปเลย ข้าพเจ้าจึงต้องการเลือกนำเสนอผ่านภาพถ่าย ใช้การจัดองค์ประกอบและภาษา ของภาพที่แสดงอารมณ์และความรู้สึกที่ถูกกำหนด ระหว่างผู้ป่วยและแพทย์ ภายในสถานที่ที่ ข้าพเจ้าไปพบเจอและตัวข้าพเจ้าเองก็ได้มีประสบการณ์ของสถานที่นั้น ๆ ด้วย โดยสามารถ ยกตัวอย่างได้ดังนี้

2.1 อิทธิพลจากประสบการณ์ตรง

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้รับแรงบันดาลใจในการทำงานชิ้นนี้ขึ้นมา ข้าพเจ้าได้สนใจในบริบท ของเมืองและภาพของ Landscape ในมุมมองที่ต่างไปจากปกติ ภาพของข้าพเจ้าแสดงออกถึงเวลาใน ตอนกลางคืนที่ละลายบรรยากาศภายในภาพให้เหลือเพียงแสงไฟเล็ก ๆ หรือกลายเป็นจุดในที่มี

เพื่อสร้างพื้นที่ใหม่ในยามที่บุคคลทั่วไปเลิกงาน และ แสดงออกถึงพื้นที่ในเมืองตอนกลางคืนของมนุษย์ที่มีช่วงเวลางานแตกต่างกันจากมนุษย์ตอนกลางวัน

ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความพิเศษที่คนทั่วไปไปไร่การสนใจจึงแสดงออกมาเป็นภาพ หลังจากระยะเวลาหนึ่ง ข้าพเจ้าได้พบกับบุคคลที่รู้จักคนหนึ่ง ซึ่งใช้ชีวิตปกติแล้ววันหนึ่งได้พบกับโรคร้ายที่สะสมมาหลายปีแต่ถูกการละเลย หรือเป็นความวางใจของหมอที่ตัดสินใจโรคมืดพลาดและปล่อยให้ เป็นระยะเวลาานาน เพียงแค่ไม่กี่สัปดาห์ทำให้สถานภาพแปรเปลี่ยนกลายเป็นผู้ป่วยติดเตียง สภาพจิตใจของคนในครอบครัวหรือแม้กระทั่งกิจวัตรประจำวันก็เปลี่ยนไป เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างเกิดขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าเป็นคนนอกของครอบครัวนั้นมีส่วนร่วมเพียงเล็กน้อยก็ได้มองเห็นถึงข้อดี และข้อเสียในการใช้ชีวิต ปัญหาที่ตามมา และหน้าที่ของการอยู่ร่วมกัน จากทุกคนที่ใช้ชีวิตปกติเริ่มมองเห็นสังขรณ์ในชีวิตมากขึ้น ฟังพาพุทธศาสนาและเวลา การรอคอย กำลังใจและความช่วยเหลือมากขึ้น รวมถึงความตระหนักในการตัดสินใจ และใช้ชีวิตของแต่ละคน ในส่วนนี้ทำให้ข้าพเจ้าสนใจในหลายๆด้าน เช่น การเกิด แก่ เจ็บ ตาย การตัดสินใจของหมอ การตระหนักในการมีชีวิต การถูกกำหนดการมีชีวิต โดยโรงพยาบาลและแพทย์ การรักษา การให้ยา สภาพจิตใจ และการส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงในการดำรงชีวิต หลายปัจจัยที่เปลี่ยนแปลงไปข้าพเจ้าได้พบ เห็น จึงทำให้เกิดการค้นหาที่มาที่ไปมากขึ้น มากกว่านั้นคือได้ไปสถานที่จริงคือ โรงพยาบาล ได้พบผู้ป่วยอีกมากมายที่ข้าพเจ้าไม่เคยคาดคิดมาก่อนว่าตนเองจะต้องมาพบเจอสภาพแวดล้อมเช่นนี้ ที่เห็นผู้ป่วยนั่งรอคิวอย่างมีหวัง ตั้งแต่อายุไปจนถึงอายุมาก

ภาพที่ 2.1 ผู้ป่วยติดเตียง ภาพจากประสบการณ์ของข้าพเจ้า (10/2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

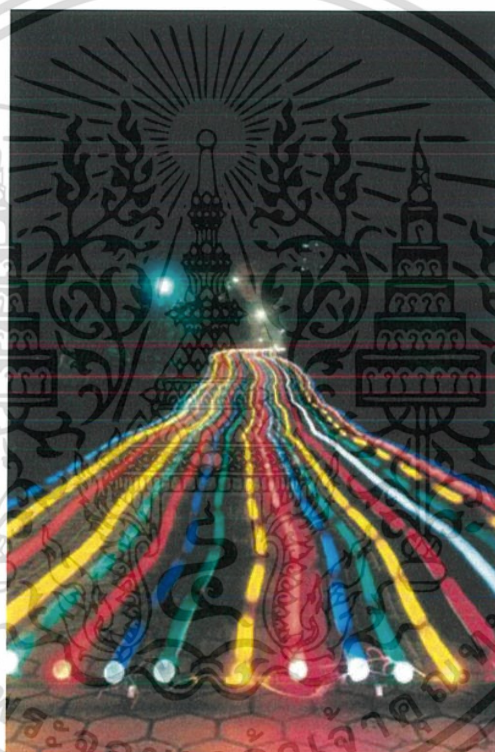
ภาพที่ 2.2 ภาพในโรงพยาบาล ภาพจากประสบการณ์ตนเอง (01/2561)

ทั้งนี้ข้าพเจ้าเกิดความคิดสร้างสรรค์ต่อสิ่งที่ข้าพเจ้าพบเจอมากับตนเอง ภาพที่สะท้อนในโรงพยาบาล แสดงออกถึงมุมมองใหม่ๆที่คนทั่วไปไม่ได้เห็น สัญลักษณ์ต่าง ๆที่มีความหมาย การนั่งคอยคิวเพื่อจะรอเรียกเป็นเวลานานที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการรักษา แต่กลายเป็นการรื้อฟื้นที่จะได้มาพบแพทย์ก่อนใคร เพื่อต่อความหวังของตนเอง สภาพของโรงพยาบาลในตอนกลางวันที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อร่วมกับประสบการณ์ของมุมมองของตนเอง ข้าพเจ้าได้พบประสบการณ์ในการรักษาตนเองจากโรคต่าง ๆ รวมไปถึงญาติพี่น้องของข้าพเจ้าที่ได้มีอาการป่วย ที่เกิดจากความผิดพลาดของแพทย์ อาจจะเป็นส่วนของการละเลยหรือสาเหตุต่าง ๆที่ทำให้บ่อยครั้งข้าพเจ้าได้มีมุมมองในแง่ลบกับโรงพยาบาล ไม่ว่าจะเป็นเชิงธุรกิจของโรงพยาบาล หรือ การรักษาที่ถูกละเลยมาช้านานทำให้แปรสภาพจากผู้ป่วยทั่วไปที่สามารถดูแลตนเองได้ตามปกติ กลายมาเป็นผู้ป่วยทุพพลภาพในปัจจุบัน จากนั้นที่เคยสนใจในบริบทของเมือง ทำให้ข้าพเจ้าได้หันมาสนใจในบริบทของผู้ป่วยที่อยู่ในโรงพยาบาล การมีชีวิตในโรงพยาบาล ที่มีทั้งสองด้าน ความรู้สึกของสถานภาพผู้ป่วย ญาติผู้ป่วย และผู้รักษาที่เรียกว่าหมอ มากขึ้น ในการทำงานชิ้นนี้ นอกจากต้องการแสดงออกถึงความสร้างสรรค์แล้วยังทำให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงการใช้ชีวิตของตนเองและบุคคลใกล้ รวมไปถึงบุคคลที่ไม่ได้ใกล้ชิดกับโรงพยาบาล หรือไม่ได้มีประสบการณ์การเฝ้าผู้ป่วยหรือตนเองเป็นผู้ป่วยด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

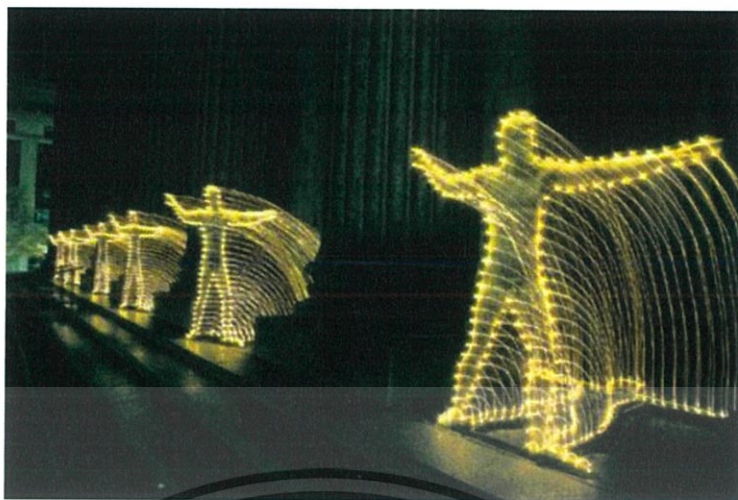
ได้รับอิทธิพลจากงานของ Jame Turrell และ Eric Staller เกี่ยวกับแสงและ Installation ซึ่งสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจใน Jame Turrell คือการใช้บรรยากาศในภาพได้อย่างสวยงาม ด้วยสีและพื้นที่ที่น่าสนใจน่าค้นหา นอกจากนี้ในพื้นที่ที่ถูกจัดวางแล้วยังสามารถแสดงใช้กับพื้นที่ธรรมชาติอีกด้วย ส่วน Eric Staller เป็นภาพถ่ายที่เล่นกับไฟ ชอบในการที่เล่นกับแสงและเทคนิค องค์ประกอบได้อย่างสวยงาม เทคนิคน่าค้นหาและกลายมาเป็นภาพถ่ายที่สวยงามได้ ข้าพเจ้าได้นำเทคนิคที่ใช้ไฟหรือแสงเป็นส่วนประกอบมาร่วมด้วยกับงานของข้าพเจ้า

ภาพที่ 2.3 Eric staller. 1980. **HAPPY STREET** [online].

Available: ericstaller.com/studio-work/light-drawings Retrieved February 26, 2018

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 Eric staller. 1979. **Poseidon** [online].

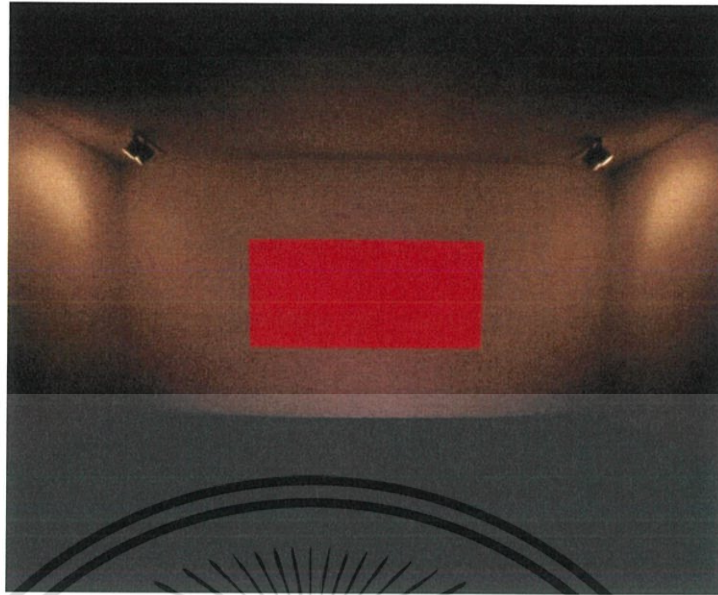
Available: ericstaller.com/studio-work/light-drawings Retrieved February 26, 2018

ภาพที่ 2.5 James Turrell. 1996. **Milk Run** [online]. Available:

<http://jamesturrell.com/work/milk-run/> Retrieved February 26, 2018

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6 James Turrell. 2011. **Kayenta** [online].

Available: <http://jamesturrell.com/work/milk-run/> Retrieved February 26, 2018

2.3 อิทธิพลที่ได้รับทางพุทธศาสนา

หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นส่วนหนึ่งของแนวความคิด มีส่วนเกี่ยวข้องในของงานข้าพเจ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีชีวิตอยู่ซึ่งเป็นแนวทางในการตีความหมายของมนุษย์ที่มีธรรมะเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ โดยมีการเทศนาหนึ่งได้กล่าวว่า พุทธธรรมะก็ไม่มีอะไรอื่น เพราะกิเลสก็ตัวเก่า เหมือนกันกับเรารับประทานอาหาร รับประทานก็ทวารเก่า ถ่ายก็ทวารเก่า แต่ก็จำเป็นต้องรับประทาน เพราะมีชีวิตมีอยู่ เรื่องธรรมะก็ทำนองเดียวกัน ไม่ใช่พุทธธรรมะจะหาที่ไหนมาพุทธธรรมะที่มีอยู่อยู่กับพวกเราท่าน มาพูดสู่กันฟังเพื่อฟอกจิตอบรมใจ โดยส่วนใหญ่พวกเราไม่ค่อยได้พิจารณาธรรมะ ส่งกระแสจิตคิดปรุงไปแต่เรื่องนอก ๆ พอพุทธธรรมะจึงไม่ค่อยเข้าใจกัน เพราะไม่เคยพิจารณามาก่อน เหมือนคนที่ไม่ได้เรียนหนังสือ พอเอาหนังสือมาให้อ่านมันก็อ่านไม่ออก ทั้งที่ตัวหนังสือมันมีอยู่แต่คนที่รู้คนที่ศึกษามาพอเห็นจับเข้าก็อ่านได้ เรื่องธรรมะก็ทำนองเดียวกัน ทั้ง ๆ ที่มีอยู่อยู่กับกายกับจิต แต่ไม่ได้คิดว่ามันเป็นธรรมะที่จะนำมาชำระกายใจของตัว ก็เลยหาธรรมะไม่มีเป็นคนอดคนจน จนสติ จนปัญญา จนธรรมะที่จะสอนตัวธรรมะที่พระพุทธเจ้าให้ฟังพิจารณาทุกวันทุกเวลา ในอกิณหสูตร ท่านพูดถึงความแก่ ความเจ็บ ความตาย ความพลัดพรากจากของรักของชอบใจ นี่เป็นธรรมะที่ทุกคนควรคิด พินิจพิจารณาชำระใจ ถ้าเราไม่พิจารณาว่าเรามีความแก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นธรรมดาเมื่อแก่ก็มีเสียวเสียวใจเค็ดรื้อนุ่นวาย หาอุบายวิธีต่าง ๆ ที่จะปรับปรุงร่างกายของตัวไม่ให้แก่แต่ถึงจะแก่ไปขนาดไหน หออะไรมารักษา เรื่องความแก่เป็นธรรมดา เป็นสัจธรรม มันก็แก่ไปไม่ได้ ถึงได้ก็คิด ๆ หน่อย ๆ ความแก่มันมีอยู่อย่างนั้น ตั้งแต่ไหนแต่ไร แต่เรายังไม่เกิดมา พวกที่ท่านเกิดมาก่อนท่านก็มีความแก่เหมือนกันกับเรา เราตายไป คนที่เกิดมาใหม่เมื่อเกิดมาแล้วก็ต้องแก่ต่อไป เหมือนกันกับปัจจุบัน นี่เป็นเรื่องความแก่ ที่เราควรพิจารณา ควรศึกษาหาความรู้เอาไว้ จะไม่ได้เสียวใจอย่างนั้นอย่างนี้ แก่มันแก่ไปที่ไหนล่ะ แก่ไปหาความเจ็บ ความตาย แก่ไปหาเตาไฟ มันไม่ได้แก่ไปที่อื่น เมื่อพิจารณาความแก่ประจำจิตอยู่เสมอสม่ำเสมอไป ใจมันก็ไม่ค่อยกำริบเลิบบานไปในทางผิด เพราะเห็นว่าความแก่นี้ไม่มีทุกข์ชาติไหนจะรักษาให้หาย เกิดมาจะต้องมีความแก่เป็นธรรมดาทุกถ้วนหน้า เขาอย่างไร เราอย่างนั้น เราอย่างไร เขาอย่างนั้น ไม่ว่าปัจจุบันหรืออดีต ความเป็นอยู่อย่างนี้มันมีเป็นปกติของผู้เกิด เมื่อเกิดแล้วจะต้องมีแก่ แก่ไม่เป็นที่ปรารถนาของคนทั่วไป แต่แก่เบื้องต้นแก่ปิดบังอำพรางตา เป็นที่ชอบที่ปรารถนาของสัตว์ เช่นเด็กแก่ขึ้นมาทุกวันทุกเวลา จนเป็นหนุ่มเป็นสาว รู้สึกว่าชอบออกพอใจนี่ก็ความแก่เหมือนกัน แต่เรียกว่าแก่ปิดบังแก่ปกปิด เขาไม่ได้คิดว่าเขาแก่ เขาเจริญเติบโตจึงชอบ จึงพอใจ พอมันมาถึงที่ มันจะแก่ไปข้างหน้าเรื่อย ๆ ไป เมื่อมันถึงหนุ่มถึงสาวเต็มที่แล้ว มันก็แก่ไปในทางที่ไม่ชอบใจ เป็นแก่เปิดเผย เช่นผมที่เคยดำดำเป็นเงางามก็หงอกก็ขาวเข้า ตาที่เคยสว่างส่องใสก็มีคิ้วก็ขี้เข้า หูก็หนวกก็ตึงเข้า เนื้อหนังก็เหี่ยวแห้งขุ่นขี้เข้า นี่คือ ความแก่เปิดเผย คนทั่วไปเขาเห็น เขาก็รู้จักว่าเป็นคนแก่ เรียกคนแก่ เรียกพ่อเรียกแม่ เรียกตา เรียกยายไป นี่คือความแก่ที่เปิดเผย ที่มนุษย์ทั่วไปไม่ชอบ ไม่ยินดีในความแก่ประเภทนี้ แต่ถ้ามันไม่พ่นถ้าเราไม่ตายไปก่อนตอนที่เรายังเป็นหนุ่มเป็นสาว เราจะต้องประสบพบเห็นความแก่ประเภทนี้ด้วยกันถ้วนหน้า เมื่อเราพิจารณาความแก่อย่างนี้ พิจารณามาถึงตัวของเรา หรือพิจารณาถึงรูปที่เราไปใคร่คิดติดข้อง ว่ามันสวยมันงาม พิจารณาเรื่องความแก่อยู่บ่อย ๆ รูปที่เราไปยึดว่ามันสวยสด งดงาม น่าดูน่าชมอย่างนั้นอย่างนี้ เราเกิดราคะตัณหา ถ้าเราพิจารณาเรื่องความแก่ พ่อแม่ของเขา ปู่ย่าตาทวดของเขา แต่ก่อนก็เหมือนกันกับคนคนนี้ เมื่ออายุยังไม่มากยังไม่แก่จัด มันก็ยังน่าดูน่าชม ไม่อย่างนั้นเขาก็ไม่มีการแต่งงานกัน ไม่มีใครที่จะปรารถนา แต่คนนี้นานปีไปมันก็จะเป็นอย่างเดียวกันกับพ่อแม่หรือปู่ย่าตาทวดของเขา รูปอันนี้จึงไม่ควรที่จะยึด จะถือว่าเป็นของจริงยั่งยืน เพราะปกติมันบ่งบอกอยู่แล้ว พ่อแม่เป็นเครื่องผ่านมาก่อน ว่าพ่อแม่แก่อย่างไร ลูกที่เกิดมาตามหลังก็จะเป็นไปทำนองเดียวกัน นี่คือการพิจารณาแก้ไข จิตใจที่ปรุ่กติดข้องในรูป ว่ามันสวย มันงาม ไปยึดในรูปว่ามันมั่นคงถาวรจริงยั่งยืนต่าง ๆ เพื่อจะแก้ไขของตัวให้หายจากความติดข้องมัวเมาในรูปนั้น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเจ็บ ทุกคนที่เกิดมาก็จะต้องประสบพบเห็นด้วยกันทุกถ้วนหน้า เว้นแต่จะหนักหรือเบาต่างกันเท่านั้น เคยประสบพบมาเรื่องความเจ็บ คนที่พุดคุยก็เคย โคนมานับไม่ได้เหมือนกัน เจ็บหนัก ๆ จนจวนจะตายก็เคยพบเคยเห็นแล้วคนอื่น ๆ ที่นั่งประชุมกันอยู่นี้ก็คงจะ โคนกันมาเหมือนกันจะหนักเบาแค่ไหนก็แล้วแต่ที่เคย โคนมา ต้อง โคนมาไม่ว่าใครทั้งนั้นความเจ็บนี้เราจะมีสมบัติพิศฐาน ข้าวของเงินทองพวกพ้องเพื่อนฝูงมากขนาดไหน ก็เฉพาะตัวของเรา ไม่มีใครที่จะช่วยความเจ็บในตัวของเราแบ่งเบาไปได้ เป็นหน้าที่ของตัวจะต้องอดต้องทน ต้องสู้ เป็นของเฉพาะจริง ๆ จัง ๆ ข้าวของเงินทองจะมากมายก่ายกองขนาดไหน จะจ้างให้เขาเอาความเจ็บออกไปจากตัวของตัว เอาไปไม่ได้ พรรคพวกเพื่อนฝูงบริษัทบริวารมีขนาดไหนก็เหมือนกัน เมื่อเจ็บแล้วความสุข ความสบายมันไม่มี ถ้าผู้ไม่มีธรรม ไม่มีความสุข ความสบายเอาเลย บ้านจะใหญ่โต โรฐาน ที่นั่งที่นอนจะอ่อนนุ่มสะกดความสบายขนาดไหน มันก็ไม่สบายให้ เพราะ โรคภัยความเจ็บปวดมันเบียดเบียนความเจ็บปวดมันเป็นของมีประจำธาตุชั้นซุกทุกท่านทุกคน ไม่ว่านักบวชหรือฆราวาส มันมีความเจ็บเป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความเจ็บไปที่ไหนไม่ได้ เกิดมาชีวิตจะต้องมีความเจ็บให้เบียดเบียนเป็นธรรมดา นี่เรื่องความเจ็บ ก็เสียดค้นหา ความชอบคิดคิดข้องในสิ่งต่าง ๆ เมื่อเจ็บหนักมา รูปที่เรารักเราชอบใจ เราใครคิด มันไม่มีอะไรที่จะทำใจให้เพลิดเพลินให้มันเบาไปได้ เจ็บหนักเท่าไรก็เป็นหน้าที่ของเราจะต้องต่อสู้ เราจะไปยินดีเพลิดเพลินว่าอย่าไปยึดไปถือเรื่องความเจ็บ รูปนั้นมันสวยมันงาม น่าจูนน่ากอด ไปคิดไปปรุงแบบนั้นมันเป็นไปไม่ได้ เพราะทุกข์ทางใจ ความเจ็บมันบังคับมันจึงไม่มีความสุข ความสบายอะไรให้ เรื่องความเจ็บ ความไข้ ทุกคนเคยประสบพบมาแล้วก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าสมัยใด ใครจะมีธรรมหรือไม่มีธรรมก็ตาม ใครจะมีสมบัติข้าวของเงินทองหรือจะอดอยากจนจนก็ตาม ความเจ็บนี้มีประจำสัตว์ทั่วโลก ให้เราหมั่นพิจารณาศึกษา เมื่อเวลาความเจ็บไข้เกิดขึ้นมาจะไม่ตื่นเต้น ไม่ตื่นเต้นอย่างไร เพราะความเจ็บนี้เราได้คิดเอาไว้ได้พิจารณาเอาไว้ ไม่มีทางไหนที่จะหลีกเลี่ยงไปได้ เราก็สัตว์โลกคนหนึ่ง เราจะต้องเจ็บไข้ได้ทุกขเหมือนกันกับเขา ให้พิจารณาในธรรมะในจิตใจเอาไว้ เมื่อเจ็บหนักเข้า รักษาด้วยหยูกยาไม่หายมันก็ต้องตาย ถึงรักษาหายวันนี้ วันหน้า เดือนหน้า ปีหน้า มันก็มีขึ้นมาอีก เรื่องความเจ็บ ผลที่สุดก็ไปสู่ความตาย ความตายนี้ไม่ว่าสัตว์ประเภทไหนเกิดมาแล้วจะต้องตายไปด้วยกัน ไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยงความตายไปได้ เกิดมาต้องตาย ไม่มียาวนานไหน ไม่มีพาหนะชนิดใดที่บรรทุกคนหนีจากความตายไปได้ ยาก็รักษาไม่หาย ถ้ารักษาหายคนก็ไม่ตายกัน มีอายุเป็นพัน เป็นหมื่นเป็นแสน คนที่มีเงินที่จะซื้อยามารักษาให้หายจากตายมันมี แต่มันไม่มีขายให้ ไม่มียารักษาให้หาย จะเป็นแพทย์เป็นหมอดีเด่นขนาดไหน มันก็ไปสู่จุดหมายปลายทางอันเดียวกันคือความตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่านจึงสอนให้เชื่อเรื่องของกรรม ว่าเรามีกรรมเป็นของของตน มีกรรมเป็นผู้ให้ผล สุขทุกข์ จะเกิดขึ้นก็อาศัยผลของกรรม ไม่ใช่ว่าคนทุกคนไม่ปรารถนาดี ปรารถนาดีกับทุกคน แต่ทำไมถึงยากจนอดอยาก ลำบากรำคาญ โรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนเขา เราอยากเป็น โรคภัยไข้เจ็บไหม เราอยากอดอยากจนไหม ไม่มีใคร ไปถามเขา เขาจะต้องตอบว่า อยากจะมีดีมีความสุข อยากจะหายจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งนั้น แต่เหตุใดเล่าเขาจึงเป็นอย่างนั้น มันก็เพราะกรรมเก่าที่เขาสะสมเอาไว้ให้ผลถึงเป็นพระอรหันต์ อรหันต์ สิ้นอาสวะกิเลสภายในกรรมเก่าที่ท่านสร้างเอาไว้ให้ผล ก็ยังโดนทุกข์ โดนโทษ อย่างพระโมคคัลลานะมีโจรปล้นฆ่าตีจนแหลกจนตาย ภาษาของเรา หรือพระพาหิยะก็เป็นพระอรหันต์ เท็จวไปแสวงหาบริวารมาบวชก็ถูกวัววิดตาย นั่น ตายโหงวตายห้า ยังมีเป็นธรรมดา เพราะกรรมเก่าที่สร้างมาให้ ผลกรรมจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้ายังมีกายอยู่ นอกจากกรรมนั้นจะไปแล้วไม่ทัน เราสร้างเอาไว้เราตายไปก่อนเสีย ก็เลยเป็นอโหสิกรรม เพราะใจบริสุทธิ์แล้ว กรรมจะติดตามไปให้ผลไปอีกไม่ได้ กษัตริย์ที่เราก่อเกิดไม่มี นี่คือจิตที่บริสุทธิ์ เมื่อเรายังไม่บริสุทธิ์อย่างนั้น ยังมีกิเลส ตัณหา มานะ ทกฐิโนใจ จะต้องท่องเที่ยว เวียนว่ายตายเกิด เราจะต้องพิจารณา ละกรรมชั่ว สร้างกรรมดีให้มีในจิตใจของตัวเอง เพราะกรรมดีนั้นให้ผล ในปัจจุบันก็ให้ผล ตนของเรามีความสุข ทำไปแล้วคิดว่าผู้รู้ทั่วไปเขาจะไม่ตำหนิ ไม่นินทา เราทำลงไปด้วยความรอบคอบ ด้วยสติ ด้วยปัญญา ไม่ใช่เราทำลงไปด้วยความโง่งมเต่าตันของเรา เราได้พิจารณาแล้ว เราจึงทำลงไป ไม่ว่าทำอะไร พุทธอะไรเราจึงไม่ตำหนิตัวของเราว่า ทำไมไปทำอย่างนั้น พุทธไปแบบนั้น โดยขาดสติปัญญา ขาดการยับยั้ง ชั่งตวง การพิจารณา เราไม่ตำหนิตัวของเรา เพราะทำด้วยความรอบคอบของเรา ก็เพราะเขาสร้างกรรมชั่วเอาไว้ อดอยากยากจนก็เพราะเขาสร้างกรรมชั่วเอาไว้ เขาร่ำรวยก็เพราะเขาสร้างกรรมดีเอาไว้ ถึงมนุษย์เกิดมาจะไม่เหมือนเทวดาบุตรเทวดา ไม่ได้กินของทิพย์ ปรารถนาอะไร ไม่ไหลมา ไม่ต้องแสวงหาเพราะเป็นเทวดา อาศัยบุญกรรมที่ทำแต่เก่าก่อนส่งผลให้ก็ตาม เกิดมาเป็นมนุษย์ คนทุกคนก็ปรารถนาอยากจะมีข้าวของเงินทอง เมื่อเราทุกท่านทุกคนพิจารณา เกิด แก่ เจ็บ ตาย และกรรมเป็นของของตนสม่ำเสมอไป ใจที่เคยคิดขี้คิดปรงต่าง ๆ จะไม่เลฆขอบเขต ใจคนนั้นจะสุขจะสบาย ใจคนนั้นจะไม่วุ่นวายกังวล เพราะพิจารณาตามอรรถตามธรรมที่พระพุทธเจ้าแนะนำสั่งสอน ธรรมะเป็นเครื่องชักฟอกใจ ชำระใจให้ใสสะอาด ให้สุขให้สงบ คนไม่มีธรรมะ ไม่ได้พิจารณาเกิด แก่ เจ็บ ตาย มีแต่เพลิดเพลิน วุ่นวายไปตามกิเลสตัณหา คนนั้นไม่มีวันเวลาที่สงบสุขได้ มีแต่จะวุ่นวายอยู่เรื่อยไป ฉะนั้น พวกเราท่านทุกคนที่มาฝึกฝนอบรมภาวนา ชำระใจตัวเราในวันหนึ่ง ๆ คั้นหนึ่ง ๆ ก็หมั่นพิจารณาชำระดูภายในอยู่เสมอสม่ำเสมอ ว่ามันคิดอยู่ปัจจุบัน มันเป็นเรื่องที่นำความคิด หรือความชั่วมาให้ มีสติรู้สึกรู้การนึกคิดของตัวเอง มีปัญญาแนะนำสอนตัว เมื่อคนใดหมั่นสอบสืบพิจารณาวิจยใจของตัวเองอย่างนั้น สิ่งชั่วมันชำระ

สะวางออกไป สิ่งที่ดีก็คอยกระทำบำเพ็ญเอาไว้ คนนั้นก็มีความสุขกายสุขใจ การอธิบาย
ธรรมะเห็นว่าสมควรแก่เวลา ขอยุติเพียงแค่นี้ เอิวัง ๆ

จากบทความหนึ่งในหนังสือประวัติย่อ และพระธรรมเทศนาของท่านพระอาจารย์สิงห์ทอง
ธมฺมวโร วัดป่าแก้ว บ้านชุมพล อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร หน้า 166 – 188 ที่ได้พูดถึงเรื่อง
เกิด แก่ เจ็บ ตาย ทำให้ข้าพเจ้าได้มองเห็นการใช้ชีวิตของมนุษย์ที่มีความประมาทในตนเองสูง
ถึงแม้บทความตอนจะพูดถึงการตัดสินใจ เช่นเดียวกับการตัดสินใจรักษาโรคที่ทุกคนยังมีต้องการที่
ผ่านพ้นที่ตนเองกำลังพบเจอทั้งนั้น ไม่ว่าจะสถานภาพของผู้ป่วยหรือแม้แต่หมอที่ต้องพิจารณาการ
ตัดสินใจเช่นกัน แต่ทุกสิ่งล้วนต้องดับไปเสมอ ทำให้ข้าพเจ้าได้ความคิดถึงสิ่งที่แสดงออกกระหว่าง
ความเป็นและความตาย ที่คล้ายเกี่ยวระหว่างก่อนจะตายคือเจ็บ โดยมีแพทย์เป็นสื่อกลางระหว่าง2สิ่ง
นี้

2.4 อิทธิพลที่ได้รับทางวิทยาศาสตร์

ปัจจุบันโลกของเรามีการตอบคำถามของสิ่งที่ไม่สามารถค้นหาได้ทางกายภาพ แต่
วิทยาศาสตร์ตอบคำถามในเชิงชีววิทยา หลักการแพทย์จึงนำวิทยาศาสตร์มาเกี่ยวข้อง เกิดการคิดค้น
เครื่องมือที่ใช้รักษามนุษย์เพื่อให้มีชีวิตต่อไป หรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นการต่อชีวิตให้มนุษย์ด้วย
เทคโนโลยีทางการแพทย์

เทคโนโลยีทางการแพทย์ หมายถึง วิทยาการที่เกี่ยวกับศิลปะในการนำเอาวิทยาศาสตร์มา
ประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อมนุษย์ในด้านการแพทย์ เช่น การตรวจ การรักษาพยาบาล และ
การป้องกันโรค ด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่

2.4.1. การพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์ โดยอาศัยความรู้ด้านวิศวกรรมเป็นหลักในการผลิต
เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น

2.4.1.1 เพื่อการตรวจและวินิจฉัยโรค

2.4.1.2 เพื่อการรักษาพยาบาล

2.4.1.3 เพื่อการป้องกันโรค

2.4.2. การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการผลิตยา สาร หรือวิธีการที่ใช้ในทางการแพทย์ โดยใน
การพัฒนาบางครั้งต้องอาศัยเทคโนโลยี เทคนิค และวิธีการต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยีชีวภาพ และ
เทคนิคทางด้านวิศวกรรม ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.4.2.1. การพัฒนาวิธีการเพาะเลี้ยงเชื้อซึ่งเก็บตัวอย่างมาจากผู้ป่วย
- 2.4.2.2. การสร้างเด็กหลอดแก้ว
- 2.4.2.3. การหาสาเหตุและการรักษาโรคที่เกิดจากความบกพร่องทางพันธุกรรม
- 2.4.2.4. อุตสาหกรรมการผลิตยา
- 2.4.2.5. การผลิตเซรุ่ม
- 2.4.2.6. การผลิตวัคซีนป้องกันโรค

ในส่วนของวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีด้านการแพทย์นั้น มนุษย์รู้จักรักษาตัวมาแต่ดึกดำบรรพ์ โดยสัญชาตญาณแห่งการดำรงไว้ซึ่งความอยู่รอดของตนเองได้มีอยู่ในตัวของมนุษย์ตั้งแต่เกิดมีมนุษย์มาในโลกนี้ การสาธารณสุขในยุคดั้งเดิมนี้ก็มิได้อยู่บ้าง แต่ส่วนมากจะเน้นด้านการแพทย์ ในยุคนั้นคนเชื่อว่าโรคเกิดจากปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ การที่มนุษย์จะพ้นจากโรคภัยไข้เจ็บได้ก็โดยการเช่นไหว้ การบูชาอันต์ เป็นต้น

ทุกสังคมของมนุษย์ความรู้เกี่ยวกับการรักษาโรคเริ่มมีมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ถ้ามองย้อนไปในอดีต การรักษาโรคเริ่มแรกตั้งแต่ก่อนประวัติศาสตร์พบในประเทศอียิปต์ ในสมัยอาณาจักรเก่าของอียิปต์มีหมอมากมาย และเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น หมอฟัน หมอดา หมอเกี่ยวกับโรคท้องและลำไส้ ซึ่งได้เรียนรู้มาจากที่เก็บศพของฟาร์โรห์

ความรู้ทางการแพทย์ที่ตกมาถึงเราก็คือ บันทีกที่เขียนลงบนกระดาษปาไพรัส (เป็นกระดาษที่เก่าแก่ที่สุดของอียิปต์) ซึ่งมีมากกว่า 7 ม้วนที่ชี้ให้เห็นถึงความรู้ทางการแพทย์ของอาณาจักรเก่าที่ต่อมาได้เป็นรากฐานของความรู้ในสมัยอาณาจักรกลางและอาณาจักรใหม่ พาไพรัสที่เก่าแก่ที่สุดมีอายุประมาณ 2000 ปีก่อนคริสตกาลที่ได้กล่าวถึงการรักษาโรคสตรี และโรคเด็กจากการวางรากฐาน โดยการนำเอาวิธีการทางวิทยาศาสตร์เข้ามาในการศึกษาทางการแพทย์ของแพทย์ในอดีต ได้นำไปสู่การศึกษาค้นคว้าที่ลงลึก และซับซ้อนมากขึ้นเรื่อย ๆ ประจวบเหมาะ与技术โนโลยีด้านอื่น ๆ ได้ช่วยสร้างเครื่องมือและสิ่งประดิษฐ์ที่เข้ามาช่วยในการอธิบายสิ่งที่ค้นพบมีน้ำหนักหนาเชื่อถืออันเนื่องจากหลักฐาน ที่เห็นชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคของวิทยาศาสตร์และการปฏิบัติอุตสาหกรรมเมื่อเกือบ 300 ปีที่ผ่านมา

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขเกิดขึ้นจากการที่ มนุษย์มีปัญหาที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ การเจ็บป่วย และ โรคระบาด เป็นแรงผลักดันให้มนุษย์ต้องพยายามต่อสู้เพื่อความอยู่รอด ยิ่งปัญหามากขึ้นเท่าไรแรงผลักดันที่จะต่อสู้ค้นหาวิธีการก็มากขึ้นเท่านั้น เราจะเห็นได้

ว่ามนุษย์ได้มีความพยายามมาเรื่อย ๆ เพื่อหาวิธีการรักษาโรคต่าง ๆ รวมทั้งมีการศึกษาค้นคว้าและนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการวินิจฉัยโรค

2.5 อิทธิพลที่ได้รับทางสัญศาสตร์

งานของข้าพเจ้า มาจากการสนใจโดยตรงทางศาสตร์ด้านสัญชัญ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้คิดถึง ความหมายของภาพต่าง ๆ และอยากจะแสดงออกผ่านในงานชุดนี้ ในส่วนของสัญศาสตร์นั้น

สัญศาสตร์ (semiotics) เป็นศาสตร์ ว่าด้วยความหมาย เป็นการศึกษาว่า “สิ่งแทนความ” (representation) อาจก่อให้เกิดความหมายได้อย่างไร เป็นการศึกษาถึงกระบวนการที่ทำให้เรา “เข้าใจความหมาย” ของสิ่งใด ๆ (comprehend meanings) หรือกระบวนการที่ “ให้ความหมาย ” แก่ สิ่งใด ๆ (attribute meanings). หากพิจารณาสัญศาสตร์อย่างสัมพันธ์กับ ภาพ (visual images) หรือ ขยายกรอบ การพิจารณาออกไปถึง ทัศนกรรม (visual culture) และวัตถุธรรม (material culture) นัก ทฤษฎีเกี่ยวกับ สัญชัญ

สัญวิทยา (Semiology) หรือสัญศาสตร์ (Semiotics) เป็นศาสตร์ที่เพิ่งได้รับการพัฒนาอย่างจริงจังในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 โดยมีนักวิชาการหลายท่านเช่น ชาร์ล เพียร์ส (C. Peirce) ปี 1839-1914 นักปรัชญาสังคมชาวอเมริกัน และ เฟอร์ ดินันด์ เดอ โซซูร์ (F. de Saussure) ปี 1857-1913 นักภาษาศาสตร์ชาวสวิส ซึ่งปัจจุบันทฤษฎีดังกล่าวได้รับความนิยมในการใช้อธิบายปรากฏการณ์ที่ เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ในรูปแบบต่าง ๆ (อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2552)

สัญชัญตามแนวคิดของเพียร์ส (C. Peirce) ได้ให้ความสนใจในความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวสัญชัญกับวัตถุจริงที่จะมีองค์ประกอบ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นตัวหมาย (Signifier) และตัวหมายถึง (Signified) โดยจัดแบ่งประเภทของสัญชัญ (Sign) ออกเป็น 3 แบบ

- 1.) ไอคอน (Icon) เป็นสัญชัญที่มีรูปร่างหน้าตาคล้ายกับ วัตถุมากที่สุด เช่นภาพถ่าย รูปปั้น รูปวาด โดยการถอดรหัสของ Icon เพียงแค่เห็นก็สามารถถอดความหมายถึงตัววัตถุได้ง่าย
- 2.) อินเด็กซ์ (Index) เป็นสัญชัญที่มีความเกี่ยวพันแบบเป็น เหตุเป็นผลโดยตรงกับวัตถุที่มีอยู่จริงเช่น ควันไฟเป็น Index ของไฟหรือรอยเท้าสัตว์ก็จะเชื่อมโยงถึงสัตว์ การถอดรหัสของ Index จึงจำเป็นจะต้องอาศัยเหตุผลเชื่อมโยงเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง Index กับ วัตถุจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.) ซิมโบวี่ (Symbol) เป็นสัญลักษณ์ที่ไม่มีความเกี่ยวพัน เชื้อ โยงอันใดเลยระหว่างตัวสัญลักษณ์กับวัตถุจริง หากแต่ความหมายเกิดจากการตกลงร่วมกันในหมู่ผู้ใช้สัญลักษณ์เช่น ตัวอักษรหรือโลโก้ต่าง ๆ ที่สร้างขึ้น การถอดรหัสจึงจำเป็นต้องอาศัยการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ใช้สัญลักษณ์

สัญลักษณ์ตามแนวคิดของ เดอ โซซูร์ (F. de Saussure) ให้ความสนใจกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมาย (Signifier) และตัวหมายถึง (Signified) โดยระบุว่า สัญลักษณ์ทุกอย่างจะมี 2 มิติ มิติที่หนึ่งคือมิติที่เป็นส่วนร่วมซึ่งเรียกว่า “Language” หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้ และมิติที่สองเรียกว่า “Speech” หรือลีลาการใช้ โดยโซซูร์ยังเสนอว่า สัญลักษณ์ย่อยตัวหนึ่งจะยังไม่มี ความหมายในตัวเอง จนกว่าจะไปเทียบเคียงกับสัญลักษณ์ย่อยตัวอื่น ๆ ที่อาศัยการเปรียบเทียบแบบคู่ตรงข้าม (Binary Opposition)

เฟอริ คินันด์ เดอ โซซูร์ (F. de Saussure) ได้ทำการแยกแยะประเภทและระดับของ ความหมายที่บรรจุอยู่ในสัญลักษณ์ออกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรกคือ ความหมายโดยอรรถ (Denotative Meaning) อันได้แก่ ความหมายที่เข้าใจกันตามตัวอักษรซึ่งเป็นความหมายที่เข้าใจตรงกันโดยส่วนใหญ่ตัวอย่างเช่น ความหมายที่มีการระบุในพจนานุกรม เช่น แม่ คือสตรีผู้ให้กำเนิดลูก หมีเป็นสัตว์เลี้ยง เป็นต้น ส่วนประเภทที่สองคือ ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning) ได้แก่ ความหมายทางอ้อมที่เกิดจากข้อตกลงหรือความเข้าใจเฉพาะกลุ่ม หรือเกิดจากประสบการณ์เฉพาะของบุคคล เช่น เวลาพูดถึง “แม่” บางคนอาจนึกถึงความอบอุ่นบางคนอาจนึกถึงความเข้มงวด หรือบางคนอาจนึกไปถึงประสบการณ์อันขมขื่นเนื่องจากโดนแม่ทิ้งในวัยเด็ก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ผลงานสร้างสรรค์ที่ได้จากศิลปินพินิจชุดนี้ เกิดจากการประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้าที่พบเจอกับผู้ป่วยที่อยู่ร่วมกันในชีวิตประจำวัน ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่แยงจากการรักษา จากผู้ที่มีอาการป่วยธรรมดาจากการปวดหลัง หรือการถูกละเลยจากสิ่งใดก็ตามทำให้กลายเป็นผู้ป่วยติดเตียง ต้องใช้รถเข็นในการเคลื่อนที่แทนการเดิน และส่วนหนึ่งมาจากโรงพยาบาลที่ทำให้เป็นสภาพเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงต้องการถ่ายทอดผ่านภาพถ่ายที่ไม่สามารถตัดสินความจริง ทำให้ผู้ที่ชมงานได้ตระหนักถึงโรคร้ายที่แอบซ่อนอยู่แต่เราไม่ทราบและละเลย หรือโรงพยาบาลมีส่วนให้บุคคลหนึ่งเปลี่ยนแปลงการใช้ชีวิตไป หรือรักษาให้ดีขึ้น ตามความเชื่อของใครหลายคน ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะเข้าไปเก็บภาพในโรงพยาบาลโดยใช้เทคนิคของกล้องถ่ายทอดรูปของโรงพยาบาลอีกมุมหนึ่งที่แตกต่างจากความรู้สึกเดิมในพื้นที่เดียวกัน

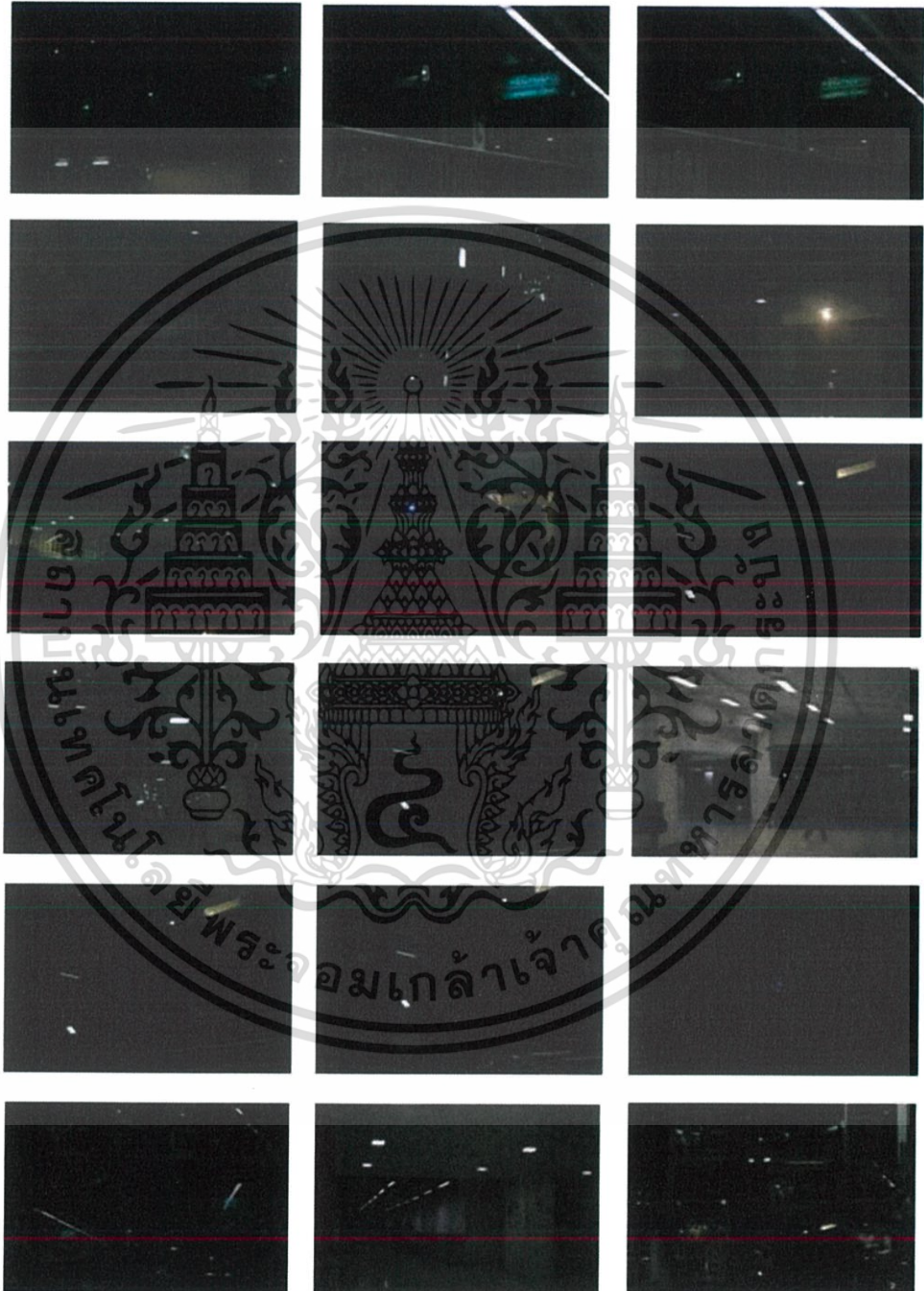
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

โครงการที่ 1

จากประสบการณ์ตรงที่ข้าพเจ้าได้พบผู้ป่วยเกิดจากการ ได้เห็นเป็นครั้งแรก สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าต้องมาสนใจในเรื่องของผู้ป่วยเพราะคนใกล้ชิดตัวของข้าพเจ้าได้มีลักษณะอาการปวดหรือลักษณะการเจ็บแค่เพียงบางส่วนของร่างกาย แต่เมื่อเวลาผ่านไปไม่นานก็กลายเป็นโรคร้ายที่ส่งผลร้ายแรงถึงชีวิตรวมไปถึงการใช้ชีวิต ทำให้ตระหนักถึงการมีชีวิตอยู่ และการเสียชีวิตที่จะเกิดขึ้นในชีวิตเราเมื่อก็ไม่สามารถทราบได้ หลังจากการที่ได้เห็นมากขึ้นหลังจากที่ญาติไปปรึกษาตัวที่โรงพยาบาล นอกจากสถานที่แล้วยังได้เห็นผู้ป่วยคนอื่น ๆ ที่แตกต่างกันไป ซึ่งแต่ละบุคคลก็จะมีข้อบังคับหรือเครื่องหมายของโรงพยาบาลที่ถูกจำกัดของแต่ละบุคคลนั้น ๆ ไป ทำให้ข้าพเจ้าเริ่มสนใจในข้อบังคับหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการรักษาตามลักษณะอาการ จากนั้นข้าพเจ้าจึงเริ่มถ่ายภาพเก็บข้อมูลต่าง ๆ ในโรงพยาบาลในด้านของการรักษาชีวิตของแต่ละคน ซึ่งข้าพเจ้าได้ย้อนกลับไปดูงานและกระบวนการต่าง ๆ ของตัวข้าพเจ้าเองทำให้นึกได้เรื่องของกรลดทอนแสงในภาพที่จับแต่สิ่งที่แสดงตัวพิเศษ แต่คนมองข้ามไป ในงานชุดก่อน ทำให้ข้าพเจ้าได้นึกถึงสิ่งที่สามารถถ่ายทอดกับประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าพบเจอมาได้เป็นอย่างดีหรือต้องการจะสื่อได้ ข้าพเจ้าจึงเริ่มถ่ายจากสถานที่ของโรงพยาบาลตั้งแต่ภาวะเริ่มต้นคืออุบัติเหตุ หรือป่วยฉุกเฉินตามโรงพยาบาล

เป็นสิ่งที่คนทั่วไปพบเห็นได้ง่ายแต่ไม่สนใจ เป็นสิ่งที่ไม่ได้สำคัญ แต่ถูกให้ความสำคัญทันทีเมื่อเกิดขึ้นกับตนเอง แต่ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่แน่ชัดกับโครงการที่

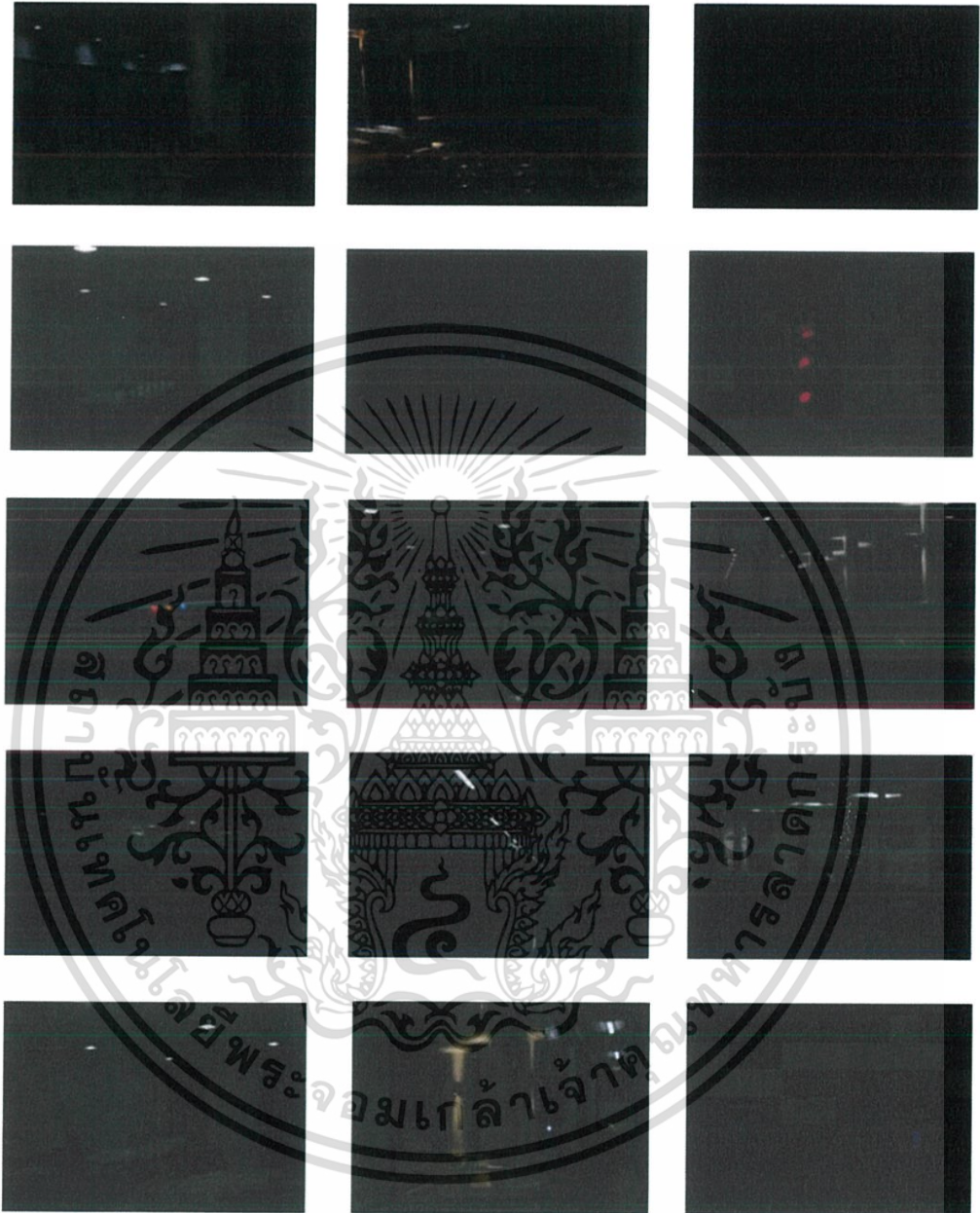
ภาพร่างโครงการที่ 1

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

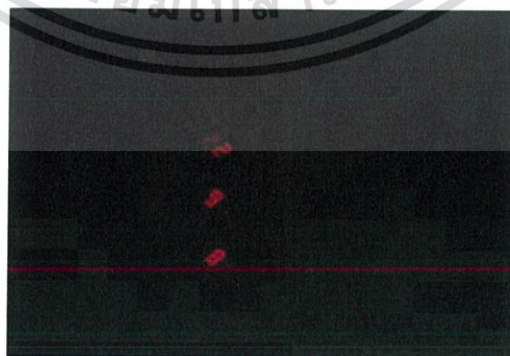
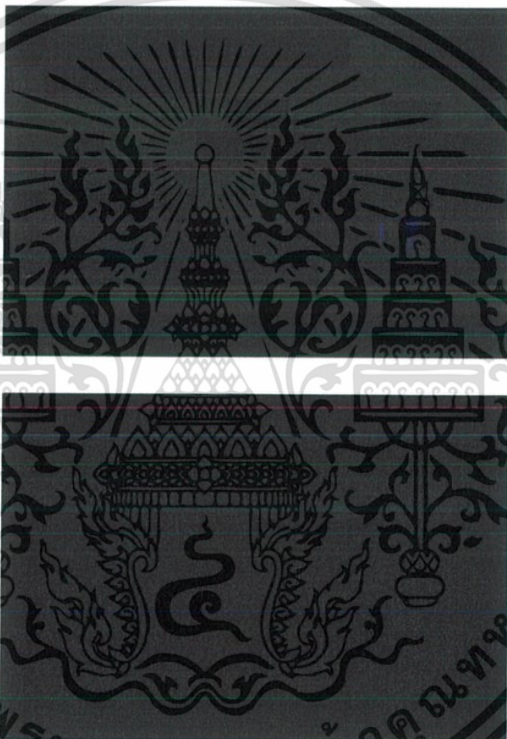
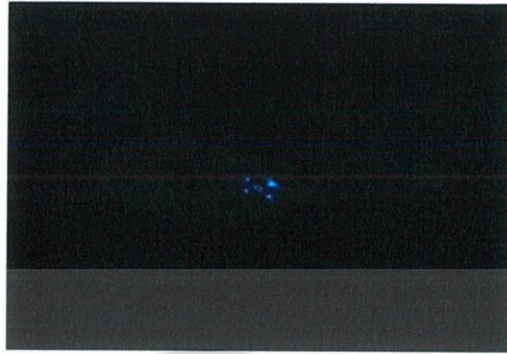
ภาพร่างโครงการที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ได้นำไปใช้เป็นงานจริง โครงการที่ 1

ภาพที่ 3.3 ภาพที่ถูกใช้เป็นงานจริงชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 2

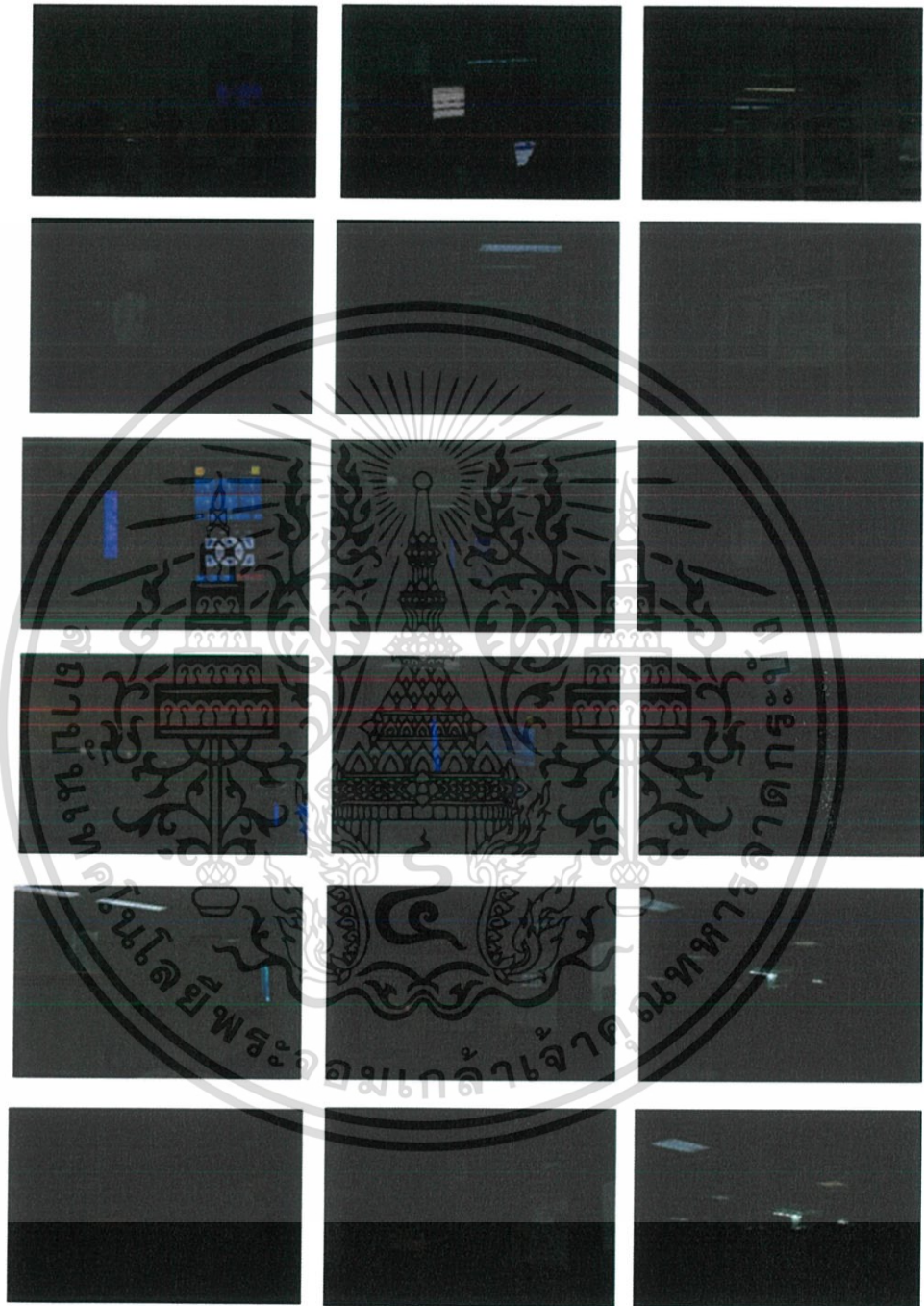
โครงการที่ 2 ข้าพเจ้าเริ่มจะลึกลงไปถึงเรื่องของการรักษา โรงพยาบาล ส่วนต่าง ๆ ที่ไม่ได้มีแค่ภายนอกโรงพยาบาล ห้องตรวจต่าง ๆ ที่เป็นสัญลักษณ์ที่สะท้อนถึงการรักษาเพื่อให้มีชีวิตอยู่ต่อ แต่ไม่ได้ตั้งเป้าหมายไปที่มนุษย์แล้ว เพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเสนอคืออุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ในการช่วยชีวิตคนหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องในชีวิตคน เช่น เวลา ตัวเลข ชีพจร फिल्मต่าง ๆ เป็นต้น ข้าพเจ้าจึงเริ่มจากการส่งเอกสารขอเข้าถ่ายภาพในโรงพยาบาล ข้าพเจ้าได้ส่งจดหมายทางราชการไปทั้งหมด 4 ฉบับ และรอการตอบรับ แต่เนื่องจากโรงพยาบาลตอบรับเกินระยะเวลาที่กำหนด ถูกปฏิเสธการเข้าใช้สถานที่ถึง 3 โรงพยาบาล แต่ยังมีเหลือที่ ที่ให้เข้าไปเก็บภาพได้ แต่ภาพที่ได้ก็นั้นยังไม่สามารถแสดงความรู้สึกของภาพได้มากนัก จาก 80 ภาพ เหลือเพียง 7 ภาพ ภาพที่ได้เป็นผลงานจริงเพราะองค์ประกอบในภาพโดยรวมกันแล้วค่อนข้างที่จะสมบูรณ์ แม้จะมีเวลาน้อยชนิดกับการเลือกรูปและภาพที่ได้นำมาเป็นผลงานจริงเพราะมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ทั้งในภาพและเมื่ออยู่ร่วมกันมีสิ่งที่สื่อถึงความเป็นโรงพยาบาล แต่การติดตั้งผลงานที่น่าจะพัฒนาได้มากกว่าเดิม เช่น ภาพที่ถ่ายเป็นแสงไฟ ควรทำให้รู้สึกว่ามีไฟสะท้อนออกมาจริง ๆ คุณภาพของรูปที่นำมาติดตั้ง เกิดปัญหาจากการปรับที่ภาพถ่ายที่น้ำหนักของภาพไม่เท่ากัน ทำให้ความสมบูรณ์ของภาพลดลง ทำให้รายละเอียดของภาพไม่ชัดเจน

ภาพร่างโครงการที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

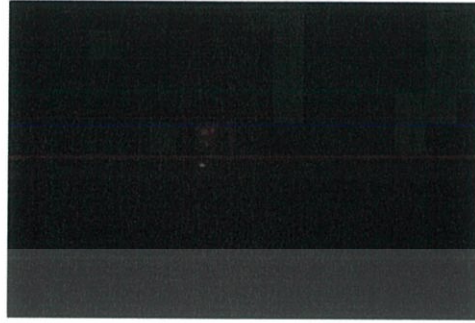
ภาพร่างโครงการที่ 2

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

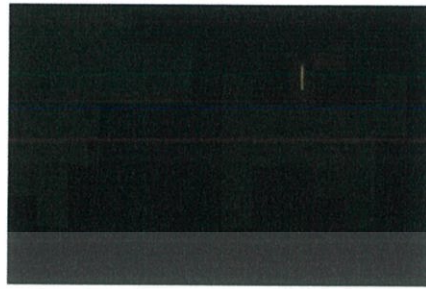
ภาพที่ได้นำไปใช้ในโครงการที่ 2

ภาพที่ 3.5 ภาพที่ได้นำไปใช้ในโครงการที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ได้นำไปใช้ในโครงการที่ 2

ภาพที่ 3.6 ภาพที่ได้นำไปใช้ในโครงการที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 3

ข้าพเจ้าต้องการที่จะถ่ายภาพในโรงพยาบาลเพื่อที่จะนำเสนอออกมาอีกรูปแบบหนึ่งที่จะแสดงออกถึงความคลุมเครือของภาพ ดังนั้นจึงต้องทำเรื่องเข้าไปขอใช้สถานที่เก็บภาพภายในระยะเวลา 1 เดือนที่สามารถติดต่อถึง โรงพยาบาลได้และผู้ที่เห็นก็สามารถรับรู้ว่าเป็นภาพคือโรงพยาบาลและสัญญาณที่สื่อถึงเรื่องของการรักษา และความคลุมเครือที่แฝงอยู่ในรูปภาพ ให้ตรงตามแนวความคิดของข้าพเจ้า แต่ก็เกิดปัญหาจากโรงพยาบาลที่มีเหตุให้ห้องที่จะไปถ่ายมีผู้เข้ามาใช้บริการทุกวันทำให้ไม่สามารถถ่ายได้ ดังนั้นจึงต้องถ่ายเพียงบรรยากาศภายนอกของโรงพยาบาลเท่านั้น แต่ก็ไม่เพียงพอและไม่สามารถรองรับรับกับแนวความคิดได้ จึงต้องไปโรงพยาบาลเดิมที่เคยอนุญาตให้ถ่ายเพื่อขอถ่ายซ้ำในมุมต่าง ๆ ที่ลึกขึ้น หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ปรับเปลี่ยนลักษณะได้ จากนั้นจึงได้ภาพที่ต้องการเพียง 2 ภาพที่สามารถสื่อสารได้ชัดเจนตามที่ต้องการจากภาพทั้งหมด 43 รูป ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนรูปแบบของการปรับให้ใหญ่ขึ้น เนื่องจากความต้องการที่ให้ผู้ชมงานมีปฏิสัมพันธ์กับตัวงานและจำลองได้ถึงสถานที่จริงด้วยภาพที่มีขนาดใหญ่เกือบเท่าขนาดจริง แต่ก็เกิดปัญหาในการปรับ เนื่องจากได้ตั้งค่าเป็นไฟล์ raw ด้วยความเข้าใจผิดที่คิดว่าจะทำให้ภาพคมชัดกว่าเดิมแต่เป็นความคิดที่ผิดจึงต้องเกิดการแปลงไฟล์ทำให้ภาพมีสีที่ปรับเปลี่ยนไปจากเดิม ไม่สามารถดูได้เท่าเดิม อาจทำให้ต้องปรับภาพใหม่ในการแสดงงานครั้งต่อไป

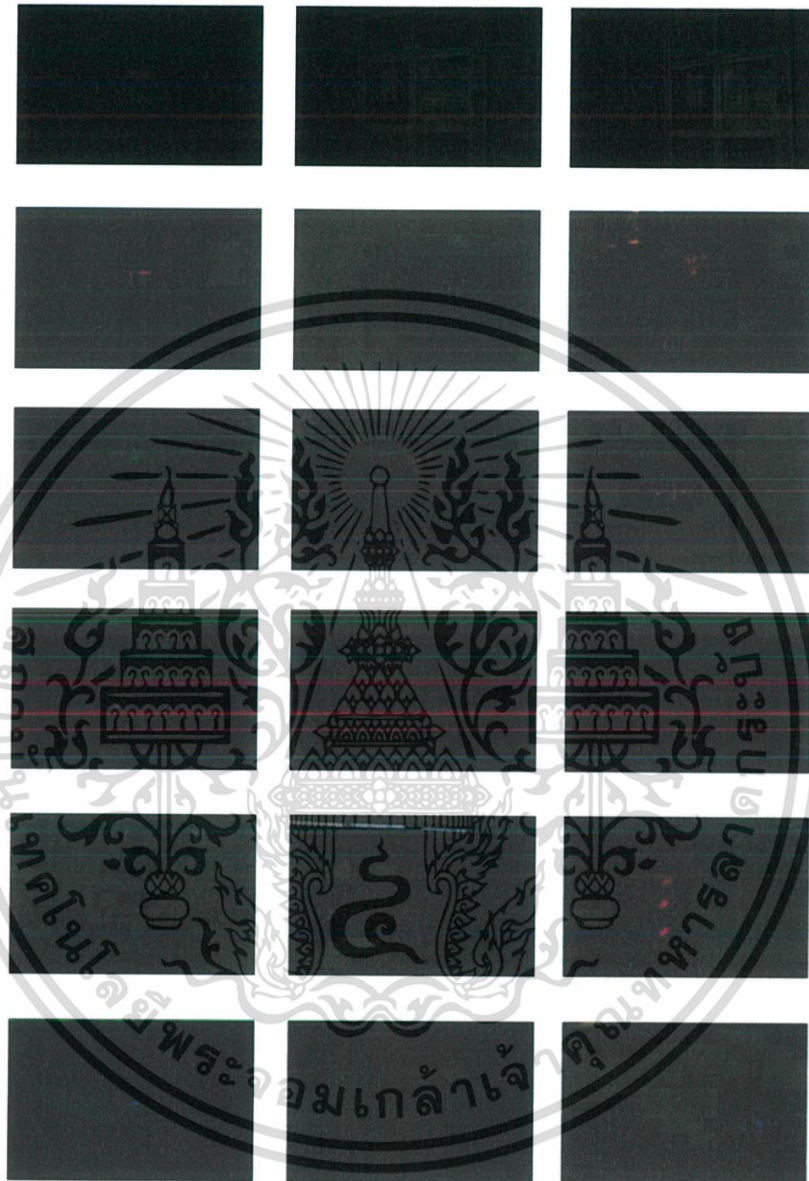
ภาพร่างโครงการที่ 3

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างโครงการที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

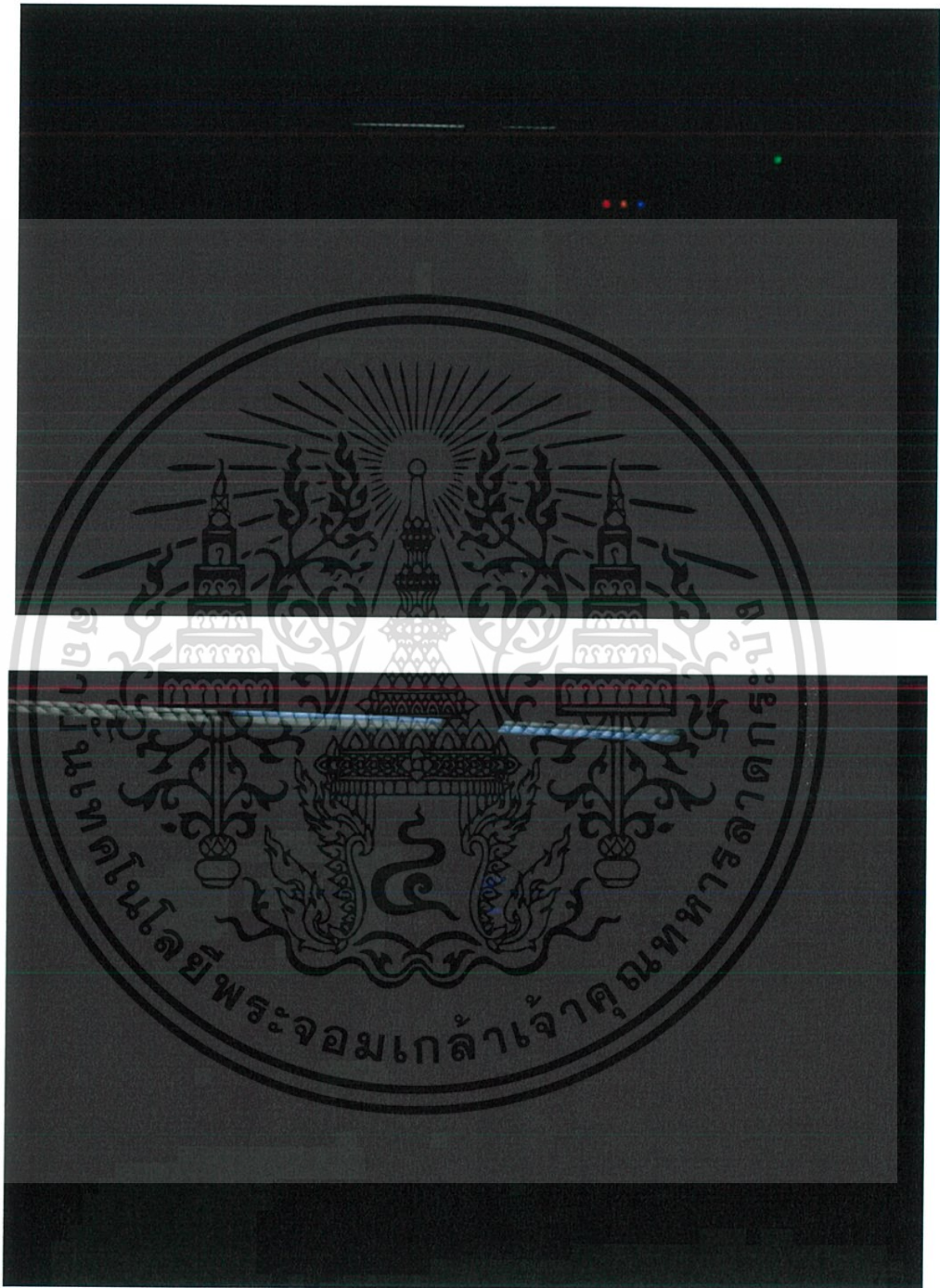
ภาพร่างโครงการที่ 3

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างโครงการที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ได้นำไปใช้จริงในโครงการที่ 3

ภาพที่ 3.9 ภาพที่ได้นำไปใช้ใน โครงการที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงาน

ข้าพเจ้าเริ่มจากการถ่ายรูปเพื่อบันทึกจากลักษณะอาการต่าง ๆ รวมไปถึงร่องรอยแผลจากการรักษาของโรงพยาบาลบนผิวหนังของคนไข้ และปฏิบัติการตอบสนองของร่างกาย ตั้งแต่อยู่ที่บ้านจนไปถึงรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล จนกระทั่งความสนใจในโรงพยาบาลมากขึ้น และเลือกที่จะไม่เจาะจงกับผู้ป่วยแต่เลือกที่จะเก็บภาพโดยรวมและห้องต่าง ๆ ในการทำการรักษาของโรงพยาบาล ซึ่งสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องเลือกเก็บภาพในโรงพยาบาลเท่านั้น

วัสดุอุปกรณ์ในการถ่ายภาพ

ภาพที่ 3.10 ภาพกล้องถ่ายรูปที่ใช้ในการทำงาน

ภาพที่ 3.11 ภาพเลนส์ kid 16-50 mm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 ภาพเลนส์ 35 mm f/1.4

ภาพที่ 3.13 ภาพโปรแกรมที่ใช้ในการช่วยปรับแสงให้เหมาะสมกับเครื่องปริ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคการถ่ายภาพ

ภาพที่ 3.15 ภาพการตั้งค่ากล้อง

ภาพนี้ตั้งกล้องไว้ที่โหมด M (แมนนวล) สปีดชัตเตอร์ 1/30 รูรับแสง 5.0 iso 640 การถ่ายสปีดชัตเตอร์ต่ำ และเพิ่ม iso จะทำให้ภาพที่ออกมาอาจจะมีบางจุดที่ขึ้นและเกิด noise ในภาพ แต่เนื่องจากลักษณะของตัวงานต้องการให้ภาพมืดและรับแสงแค่บางจุด จึงตั้งค่ารูรับแสงไว้ที่ 5.0 ให้เหมาะกับบรรยากาศในตอนนั้นที่มีแสงไฟสว่างมาก เนื่องจากสปีดชัตเตอร์ช้าลงทำให้กล้องเก็บแสงได้มากขึ้นจึงทำให้เห็นบรรยากาศบริเวณรอบ ๆ ภาพด้วย

ตัวอย่างภาพที่ได้

ภาพที่ 3.16 ภาพที่ได้จากการตั้งค่ากล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.17 ภาพการตั้งค่ากล้อง

ภาพนี้ตั้งกล้องไว้ที่โหมด M (แมนนวล) สปีดชัตเตอร์ 1/320 รูรับแสง 7.1 iso 640 การถ่ายสปีดชัตเตอร์เพิ่มเพื่อแก้ไขการลดการสั่นในภาพ และเพิ่มรูรับแสงให้เข้ากับบรรยากาศของห้องในพื้นที่ที่มีแสงมากและต้องการจะลดแสงทั้งหมดลงเพื่อโฟกัสกับแสงไฟบางจุดที่โดดเด่นออกมาจากไฟนีออน โดยตั้งค่า iso เท่าเดิมเพื่อช่วยขับแสงไฟจุดเล็กๆ ออกมา

ตัวอย่างภาพที่ได้

ภาพที่ 3.18 ภาพที่ได้จากการตั้งค่ากล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการลงพื้นที่เพื่อถ่ายภาพ

ภาพที่ 3.19 ภาพการลงพื้นที่เพื่อถ่ายภาพ

ภาพที่ 3.20 ภาพการลงพื้นที่เพื่อถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.21 ภาพการลงพื้นที่เพื่อถ่ายภาพ

ภาพที่ 3.22 ภาพการลงพื้นที่เพื่อถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

องค์ประกอบศิลป์คือองค์ประกอบที่ประกอบด้วย จุด เส้น สี พื้นผิว ค่าน้ำหนักอ่อนแก่ สิ่ง
ที่แสดงแนวคิดเกี่ยวกับเนื้อหาและเรื่องราว การจัดวางเพื่อให้เห็นแสดงออกได้ชัดเจนมากขึ้น โดยอาศัย
หลักการวิเคราะห์ในเรื่องของดุลยภาพ เอกภาพ ความเคลื่อนไหว ความเป็นเด่น

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้มีทั้งหมด 3 ชุด ซึ่งนำมาวิเคราะห์เพียง 1 ชุด เพื่อการวิเคราะห์
องค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุได้อย่างละเอียดครบถ้วน ดังนี้

4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

ภาพผลงานชุดที่ 1 ชื่อ symbolic of life

ภาพที่ 4.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ (Unity) ในความหมายโดยทั่วไป คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หรือ ความกลมกลืนกลมเกลียวเข้ากันได้ ความกลมกลืนและ ความเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกัน ที่เกิดจาก การเชื่อมโยง สัมพันธ์กันของส่วนต่าง ๆ เช่น ความคิด แนวเรื่อง รูปทรง สี อาจจะกลมกลืนหรือขัดแย้งกันก็ได้ (หนังสือหลักการทัศนศิลป์ 07-200-011)

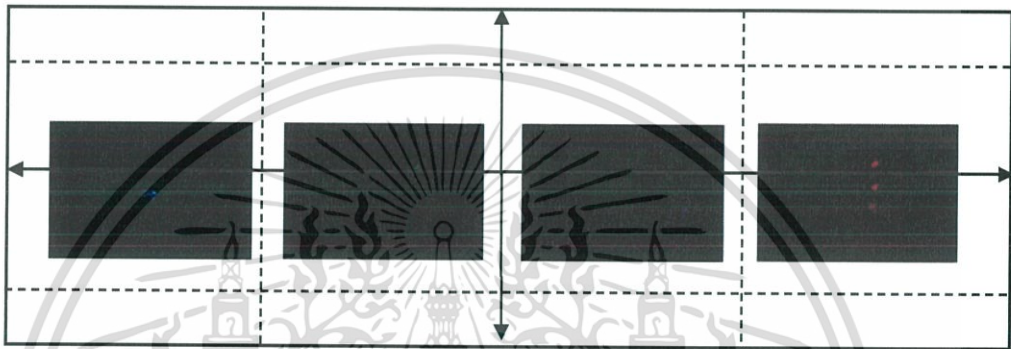

ภาพที่ 4.2 วิเคราะห์ห้องศิลปะประกอบศิลป์ เอกภาพขั้นที่ 1

เอกภาพของผลงานชิ้นนี้เกิดจากภาพทั้ง 4 ภาพเรียงตัวในแนวนอนเป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีรูปร่างในตำแหน่งที่คล้ายคลึงกัน มีสีในเรืองของการซ้ำเชื่อมโยงกันอยู่ ทั้งสี่ชิ้นมีความเป็นเอกภาพเกิดจากการเรียงตัวกันในลักษณะเป็นเส้น แนวตรงกลางของภาพเป็นจุดเชื่อมของรูปทางซ้ายและขวา ทำให้เกิดเอกภาพในการจัดวางอย่างชัดเจน เกิดการผสานกันอย่างลงตัว แสดงออกถึงความเป็นเอกภาพ เมื่อทุกภาพมาอยู่ร่วมกันแสงของไฟจากห้องต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันทั้งแนวความคิดและรูปแบบของผลงาน

4.1.2 คุณภาพ (Balance)

ความสมดุล หรือ คุณภาพ คือ องค์ประกอบ ในงานออกแบบทัศนศิลป์ ที่เกี่ยวข้องกับการมองเห็น (Visual Balance) สิ่งต่าง ๆ ที่จัดวางภายในงานออกแบบนั้น ว่า”อะไร” อยู่ “ตรงไหน” (“What“ is “Where”) เมื่อมองแล้วให้ความรู้สึกไปสองทาง คือ รู้สึกว่ามีความเท่ากันทั้งสองข้าง (Symmetry) และรู้สึกว่าหนัก ไปข้างใดข้างหนึ่ง (Asymmetry) (หนังสือหลักการทัศนศิลป์ 07-200-011)

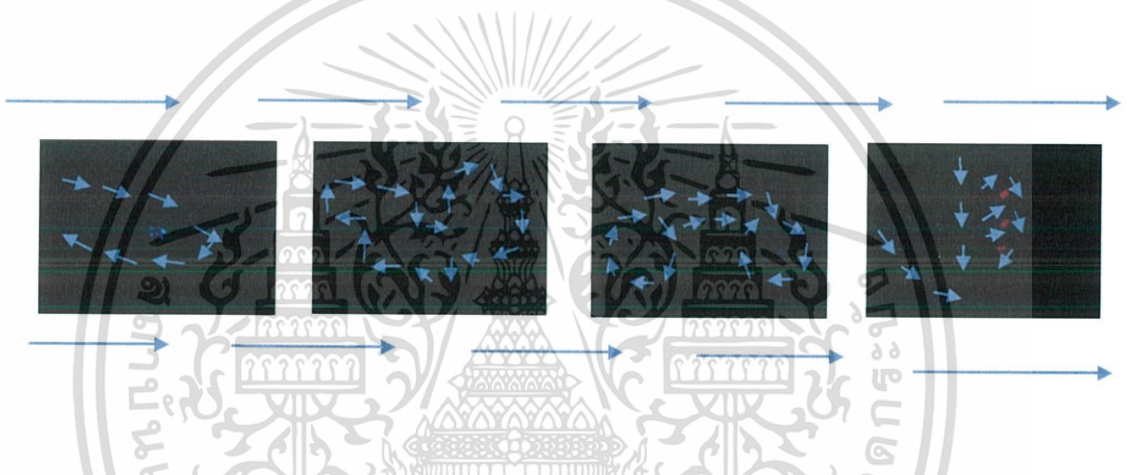

ภาพที่ 4.3 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ คุณภาพขั้นที่1

ความเป็นคุณภาพของงานชิ้นนี้คือ มีขนาด และ รูปทรงเท่ากันทั้งซ้ายและขวา ภายในรูปของภาพที่ 1-4 รูปทรงที่สัมพันธ์กันคือรูปร่างของแสงไฟในภาพที่มีขนาดเล็ก จะไม่ทำให้การติดตั้งผลงานแต่ละชิ้นไม่เสียสมดุลกัน ในแต่ละรูปมีตัวอักษร ตัวเลข ทุกภาพจะมีจุดเชื่อมที่คล้ายคลึงกัน ทั้งหมดนี้จึงเป็นความสมดุลกันในแบบสมมาตร

4.1.3 การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในงานทัศนศิลป์ ไม่ว่าจะเป็นสาขา จิตรกรรม ประติมากรรม ศิลปะ ภาพพิมพ์ หรืองานออกแบบใด ๆ ก็ตาม เป็นอารมณ์ความรู้สึกแก่ผู้ดูได้โดย รับรู้จากสิ่งที่อยู่นิ่ง (Static) ได้ด้วย การเห็นหรือด้วยประสาทสัมผัสทางตา ว่าสิ่งนั้น มีการเคลื่อนไหว ไม่ใช่การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจริง เพราะงานทัศนศิลป์โดยทั่วไป จะไม่มีการเคลื่อนไหว แต่ลักษณะของทัศนธาตุ รวมทั้งองค์ประกอบ ทางศิลปะ ทำให้รู้สึกว่ามี การเคลื่อนไหว ผ่านจักษุสัมผัส และความรู้สึกของการเคลื่อนไหวนั้น ส่วนหนึ่ง ก็เกิดจาก ประสบการณ์จากการรับรู้ ของมนุษย์จากธรรมชาติ เช่นเดียวกัน (หนังสือหลักการทัศนศิลป์ 07-200-011)

ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นที่ 1

ความเคลื่อนไหวในงานนี้เกิดจากแนวของแสง จากรูปที่ 1 สัมพันธ์กับแนวของแสงที่เป็นสัญลักษณ์ในรูปที่ 2 จากรูปที่ 2 ไปสัมพันธ์กับรูปที่ 3 ที่มีบรรยากาศของในรูปเป็นทัศนียภาพ ดังนั้น ในเนื้อหาของภาพมีความเคลื่อนไหวสัมพันธ์กันทั้ง 4 ภาพ แต่เมื่อมองภายนอกแล้วรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าเคลื่อนไหวไปในทิศทางขวา เป็นทิศทางเดียวกันทั้งหมด เนื่องจากลักษณะการติดตั้งให้มองไปทางซ้ายไปทางขวา

4.1.4 ความเป็นเด่น

ความเป็นเด่น หรือ จุดเด่น ในความหมายของทัศนศิลป์ ก็คือบริเวณหรือส่วนสำคัญของงาน ทัศนศิลป์ ที่ปรากฏขึ้น จากการเน้น (Emphasis) ของส่วนประกอบมูลฐาน และองค์ประกอบ ทัศนศิลป์ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างผสมกัน ซึ่งเมื่อสัมผัสด้วยสายตาแล้ว มีความชัดเจน เด่นสะดุดตาเป็น แห่งแรก เป็นจุดที่มีพลัง มีอำนาจดึงดูดสายตาดีกว่าส่วนอื่น ๆ การเน้น ให้เกิด จุดเด่นในงาน ทัศนศิลป์เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจะเป็นเครื่องเรียกร้อง ความสนใจ เพื่อชักจูงให้เข้าไปสัมผัส ในส่วนละเอียดต่อไป และเป็นการเพิ่ม ความน่าดู สมบูรณ์ ลงตัวขึ้น (หนังสือหลักการ ทัศนศิลป์ 07-200-011)

ภาพที่ 4.5 ภาพการวิเคราะห์ห้องศิลปะประกอบศิลป์ ความเป็นเด่นชิ้นที่ 1

ความเป็นเด่นเกิดจากแสงไฟที่ชัดเจนที่สุดในภาพของทุกภาพ เพราะฉะนั้นความเป็นเด่นของแต่ละภาพจะอยู่คนละมุมกัน

- รูปที่ 1 อยู่ตำแหน่งซ้ายของภาพ
- รูปที่ 2 อยู่ตำแหน่งขวาของภาพ
- รูปที่ 3 อยู่ตำแหน่งขวาของภาพ
- รูปที่ 4 อยู่ตำแหน่งซ้ายของภาพ

ส่วนพื้นหลังที่เป็นสีดำคือความเป็นรอง ซึ่งในความเป็นรองจะสนับสนุนให้สายตาของผู้ชมมุ่งไปสู่แสงไฟของความเป็นเด่น

4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุขั้นที่ 1

4.2.1 รูปทรง (forms)

รูปทรง คือรูปที่เกิดจากโครงสร้างที่มีเอกภาพและสุนทรียภาพเป็นโครงสร้างทั้งภายในและภายนอก อาจเกิดจากส่วนประกอบส่วนเดียว หรือหลายส่วนก็ได้ (หนังสือหลักการทัศนศิลป์ 07-200-011)

ภาพที่ 4.6 รูปทรง ก.

รูปทรง ก. รูปทรงในภาพแบ่งออกได้เป็น 2 รูปทรง คือรูปวงกลมและสี่เหลี่ยม ตัดออกมาจากรูปร่างของเครื่องมือการแพทย์ที่สื่อสัญญาณอย่างหนึ่งในเรื่องของการควบคุม และข้อความบางอย่างในรูปทรงนั้น ๆ

๒๒

๑

๘

รูปทรง ข. รูปทรงของตัวเลขที่เป็นจุดเด่นในภาพ แสดงออกชัดเจนในเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์ที่มีตัวเลขเป็นส่วนหนึ่งในร่างกายเมื่อทำการเริ่มต้นรักษา

ภาพที่ 4.7 รูปทรง ข.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ลักษณะพื้นผิว (textures)

ลักษณะพื้นผิว หมายถึง ลักษณะของสิ่งต่างๆที่เมื่อสัมผัสแล้วรู้สึกถึงความหยาบ ความเรียบ ความขรุขระ แตกต่างกันไป ตามลักษณะของสิ่งนั้นๆ

ภาพที่ 4.8 ภาพพื้นผิว ก.

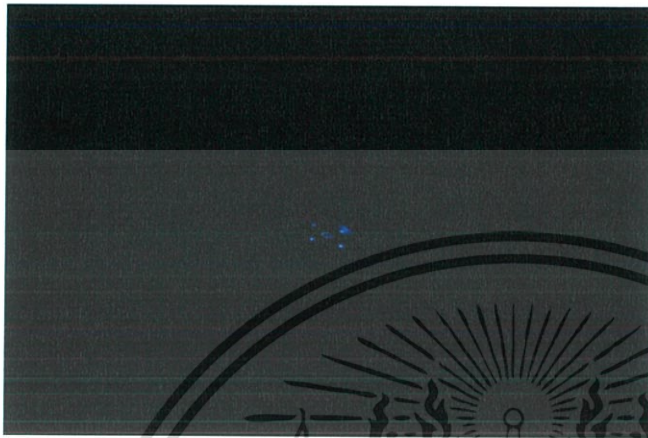
พื้นผิว ก. เป็นพื้นผิวของไฟที่มีความมันเงาจับต้องแล้วรู้สึกถึงความมันพลาสติก

ภาพที่ 4.9 ภาพพื้นผิว ข.

พื้นผิว ข. เป็นพื้นผิวของความดำมืดถ้าหากมองจากรูปภาพแล้วจะทราบว่าไม่ได้เป็นพื้นผิวที่แสดงออกได้ชัดเจน เพราะเป็นพื้นหลังของบรรยากาศแต่เมื่ออยู่ในรูปของสองมิติจึงเกิดความเรียบและมีมิติที่ลึกเข้าไปข้างใน

4.2.3 สี (color)

ภาพที่ 4.10 ภาพสี ก.

สี ก. มีจุดเด่นในภาพคือสีน้ำเงิน ซึ่ง เป็นจุดเด่นเพื่อต้องการให้สอดคล้องกับแนวความคิด เป็นสิ่งแรกที่ทำให้คนเห็นในภาพ

ภาพที่ 4.11 ภาพสี ข.

สี ข. จุดเด่นคือสีน้ำเงิน แต่วัตถุในภาพถูกแสงตกกระทบทำให้มีแสงสีขาวขึ้นมาด้วยทำให้ภาพดูมีบรรยากาศในงานมากขึ้น ทำให้มีความลึกชั้นในภาพ

สี ค. มีสีเขียวที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในภาพจึงทำให้กลายเป็นจุดเด่นในภาพ แต่ในภาพมีเทาและสีขาวรองลงมาเพื่อให้เกิดมิติ

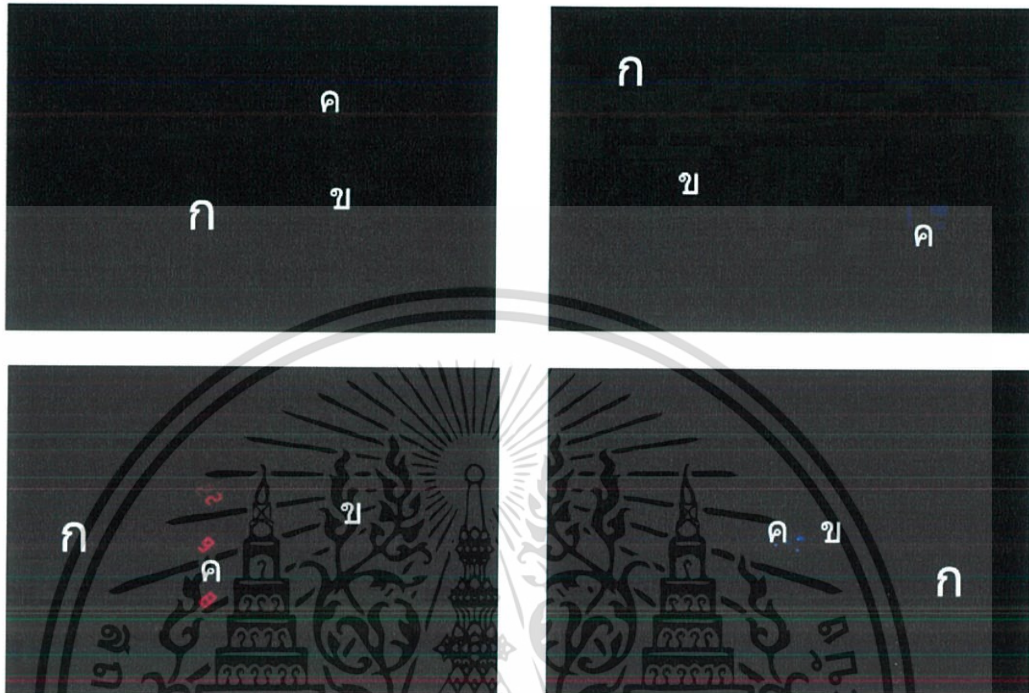
ภาพที่ 4.12 ภาพสี ค.

สี ง. สีในรูป ง. คือสีแดง หากเรียงตามการจัดวางภาพที่ 4 จะถูกกระจายมาจากภาพที่ 3 ในจุดรองเพื่อมาสู่จุดเด่นในรูปนี้ตามลำดับ

ภาพที่ 4.13 ภาพสี ง.

4.2.4 น้ำหนัก (shadow)

ภาพที่ 4.14 การอธิบายและเปรียบเทียบน้ำหนักแสงเงา

ก. น้ำหนักเข้มที่สุดเป็นบรรยากาศของภาพโดยมีส่วนต่าง ๆ เป็นน้ำหนักรองลงมา

ข. น้ำหนักเทาเข้มเป็นแสงที่ลงกระทบวัตถุในภาพรองลงมาจากน้ำหนักสีดำทำให้เกิดบรรยากาศในภาพมากขึ้น

ค. น้ำหนักที่สว่างที่สุดในภาพแต่ไม่ใช่ น้ำหนักที่ขาวที่สุด เป็นจุดเด่นในภาพเพื่อเน้นแสงที่สอดคล้องกับแนวความคิด

บทที่ 5

บทสรุป

การแสดงออกในผลงานชุดนี้ ผ่านสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในภาพ เป็นบรรยากาศที่คลุมเครือจากความมืด กับแสงไฟเล็ก ๆ ในห้อง ความคลุมเครือนี้ข้าพเจ้าไม่ได้ระบุให้แน่ชัดว่าหมายถึงสิ่งใด เพียงต้องการเปิดมุมมองของตนเองที่ได้มีแรงบันดาลใจจากเรื่องที่ได้พบเจอมาเป็นสื่อปลายเปิดที่สามารถสะท้อนได้หลายมุมมอง โดยเริ่มจากตนเอง และผู้ชมงานที่มีต่อบรรยากาศของโรงพยาบาลตามประสบการณ์ของแต่ละคนที่แตกต่างกัน

แต่หากกล่าวถึงในมุมมองของข้าพเจ้า การนำเสนอเริ่มจากการใช้ภาพถ่ายที่มีมุมมองของตนเองเป็นจุดแรกเริ่มในพื้นฐานของความคิดที่มีกับโรงพยาบาลต่าง ๆ ที่ตนเองและญาติได้รับการรักษาจากประสบการณ์จริงของตัวเองที่ผ่านมา โดยสื่อเรื่องความคลุมเครือของโรงพยาบาล ต่อเรื่องของการรักษาที่ทำให้เกิดคำถามที่ว่าทุกอย่างถูกต้อง และ ไปรุ่งใสจริงไหม การที่ยังต้องทรมานจากอาการเจ็บป่วยเกิดจากตัวผู้ป่วยที่ละเลยสุขภาพมาเป็นเวลานาน หรือผิดพลาดจากหมอคนนั้น จากการต้องเฝ้าญาติก็จะเห็นอาการเจ็บป่วยที่เขาแสดงออกมา ภาพเล่าเรื่องถึงความคลุมเครือต่าง ๆ ปนอยู่กับอารมณ์ความทุกข์ ความเจ็บปวด กับอีกหลาย ๆ มุมมองในแง่ของผู้ป่วย ส่วนพวกแสงไฟที่แทรกอยู่ในความมืดแทนภาพของความหวังของผู้ป่วยที่อยู่ใน โรงพยาบาลซึ่งเป็นสัญลักษณ์หนึ่งที่บอกเล่าถึงการมีชีวิตอยู่ได้ความมืดค่าแทนที่ของความรู้สึก ความทุกข์ ความทรมานต่าง ๆ ที่ไม่สามารถหนีออกไปจากที่นี่เพราะมันคือหนทางเดียวของการรักษาชีวิตเพื่อให้พ้นจากความตาย

กระบวนการสร้างงานของข้าพเจ้าต้องใช้สถานที่ถ่ายในห้องของโรงพยาบาลจริง ซึ่งการทำเรื่องขอเข้าถ่ายเป็นเรื่องที่เกิดปัญหามากที่สุด เพราะหลาย โรงพยาบาลปฏิเสธการขอเข้าไปเก็บภาพ จึงต้องแก้ไขปัญหานี้โดยการไปเก็บภาพซ้ำจากบาง โรงพยาบาลที่ตอบรับแต่เป็นบริเวณห้องอื่นที่ต่างจากเดิมทำให้ต้องไปถึง 3-4 ครั้งในแต่ละ โรงพยาบาล และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเช็ทสถานที่ถ่ายงานเกิดการแก้ไขวัสดุที่นำมาใช้ทำให้สิ่งของบางอย่างเสียไปโดยไม่ได้ใช้งาน

สุดท้ายแล้วผลงานในชุดนี้ต้องการแสดงออกถึงสัญลักษณ์ที่สะท้อนไปถึงเรื่องของกรมมีชีวิตอยู่ โดยสิ่งที่ย้ำเข้าได้ถ่ายทอดผ่านงานชิ้นนี้คือแสงไฟต่าง ๆ ที่แสดงออกถึงสภาวะของผู้ป่วยที่มีความหวังภายใต้บรรยากาศที่อึมครึมจากความเจ็บปวดหรือความกดดัน ความทุกข์ หรือความรู้สึกเลวร้ายต่าง ๆ ที่ถูกแทนด้วยสีดำ แต่ส่วนหนึ่งที่ยังคงไว้ซึ่งความคลุมเคลือหรือไม่ลงรายละเอียดถึงความหมายที่ชัดเจนเป็นเพราะข้าพเจ้าต้องการให้ผู้ชมมีปฏิริยาและตั้งคำถามกับผลงานต่อเนื่อง ไปอีกหลายๆแง่มุมตามประสบการณ์ของผู้ชมงานแต่ละท่าน สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าหวังว่าผลงานชิ้นนี้จะสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ที่ได้รับชม ในการที่แสดงข้อความ แสง และบรรยากาศบางอย่างที่เกิดขึ้นในภาพ อาจทำให้เกิดการกระตุ้นเตือนต่อสำนึกเกี่ยวกับเรื่องกรมมีชีวิต ให้ตระหนักถึงความทุกข์ในชีวิตรอบตัว การดูแลตัวเอง และหวังว่ามุมมองใหม่ๆ จะเป็นประโยชน์ให้กับผู้รับชมไม่มากก็น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ประยูร ธรรมปยุตโต) บทความความสุขภาพ **อาการและการรักษา** : writer social plus 4/เมษายน/2560[ออนไลน์] Available

: <http://www.ipsr.mahidol.ac.th/IPSr/AnnualConference/ConferenceII/Article/Article05.htm> html

(วันที่ค้นข้อมูล : 15 มีนาคม 2561)

หนังสือประวัติย่อ และพระธรรมเทศนาของท่านพระอาจารย์สิงห์ทอง ชมมวโรวัดป่าแก้ว บ้านชุมพล อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนครหน้า ๑๖๖ – ๑๘๘ ที่ได้พูดถึงเรื่อง เกิด แก่ เจ็บ ตาย

Wikipedia **วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการแพทย์**. 2548. [Online]. Available

: [https://](https://www.google.co.th/search?q=%B8%97&aqs=chrome..69j015.28073j1j7&sourceid=chrome&ie=UTF-8)

www.google.co.th/search?q=%B8%97&aqs=chrome..69j015.28073j1j7&sourceid=chrome&ie=UTF-8 (วันที่ค้นข้อมูล : 28 มีนาคม 2561)

ศ. เสฐียรพงษ์ วรรณปก. (2559) **วิภวตัณหา** (พระธรรมปิฎก 2546) พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : สหศึกษา

ชลบุรี นิมิตเสมอ, 2525-2527. **ประติมากรรมชนบท-กระเทียม**. [Online]. Available:

<http://www.era.su.ac.th/Artists/thai/chalood/tend.html> (วันที่ค้นข้อมูล : 12 กุมภาพันธ์ 2561)

Wikipedia **สัตวศาสตร์** (2560) [ออนไลน์] Available

: <https://www.google.co.th/search?ei=pZD>

Wikipedia **วิทยาศาสตร์** (2561) [ออนไลน์] Available

: <https://th.wikipedia.org/wiki/> (วันที่ค้นข้อมูล : 15 มีนาคม 2561)

Eric staller 1947. **light graffiti** [online]. Available

: <http://openthecloset.blogspot.com/2011/10/light-graffiti.html> Retrieved Wednesday,

October 26, 2011 (วันที่ค้นข้อมูล : 15 มีนาคม 2561)

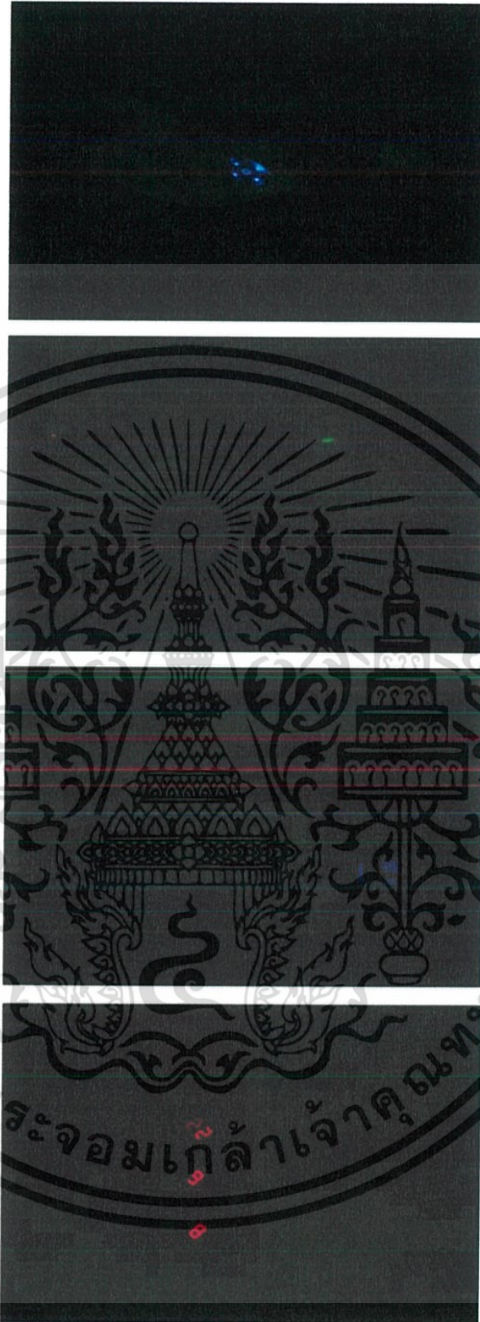
James Turrell June 01 — July 27, 2013 • **Paris** Available

: <http://www.alminerech.com/artists/183-james-turrell> (วันที่ค้นข้อมูล : 28 มีนาคม 2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

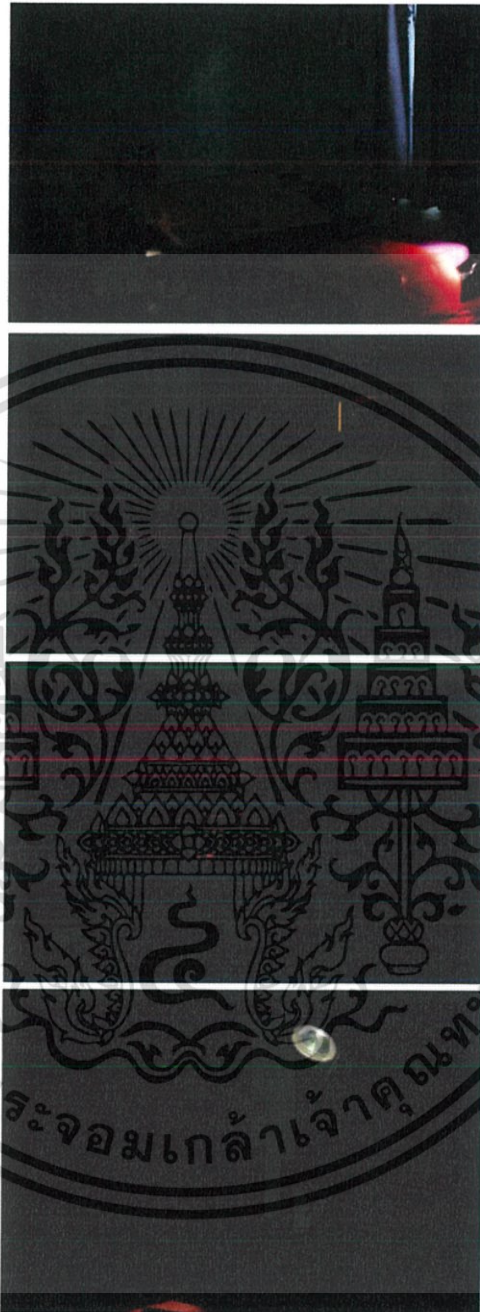

ชื่อผลงาน symbolic of life

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

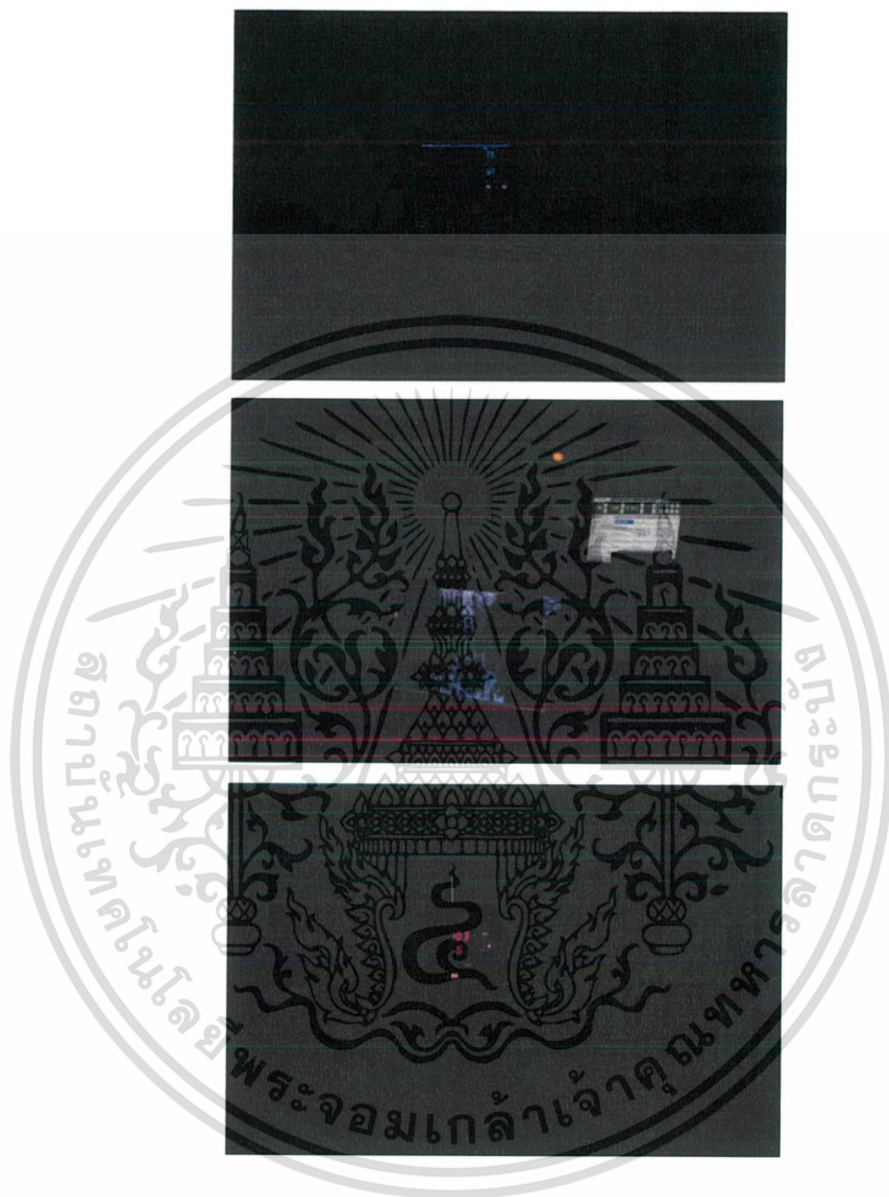

ชื่อผลงาน symbolic of life

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 60 x 40 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

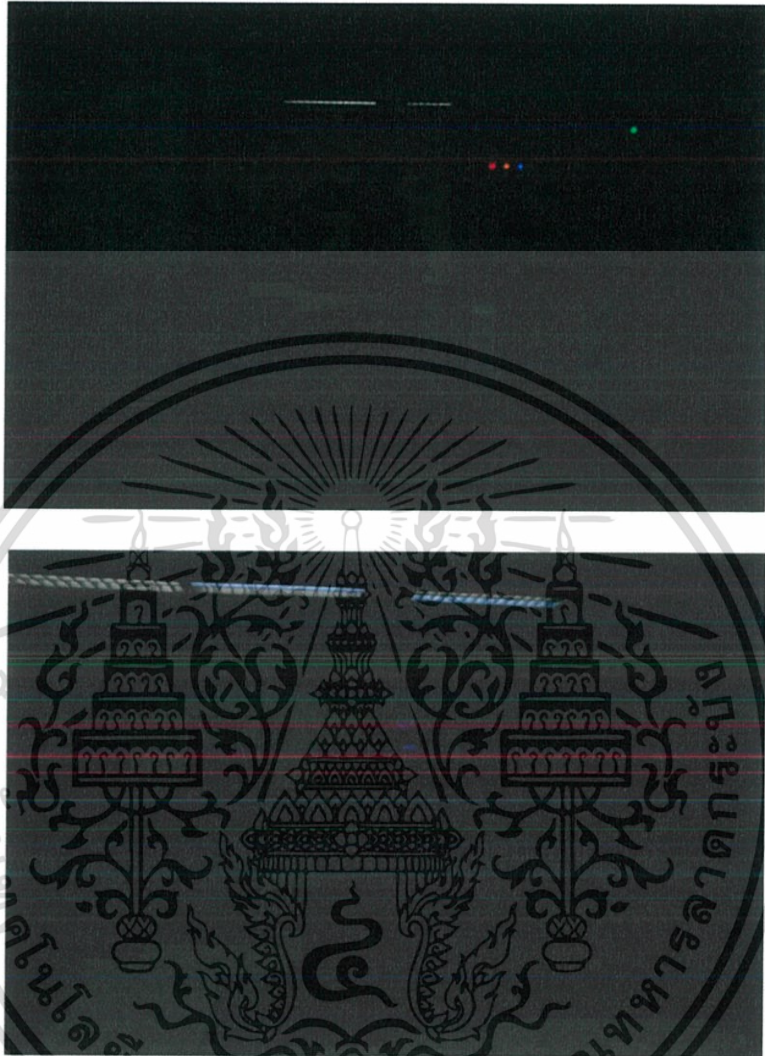

ชื่อผลงาน symbolic of life

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 28 x 20 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน symbolic of life

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 150 x 100 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาว สิกาลักษณ์ หิรัญศิริชนชัย อายุ 23 ปี
วัน เดือน ปีเกิด	19 กันยายน 2538 ที่โรงพยาบาลรามาริบัติ กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่	บ้านเลขที่ 92/442 หมู่บ้านทิวสุข ซอย เสรีไทย 29 แขวง คลองจั่น เขต บางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
ประวัติการศึกษา	2556 จบการศึกษาระดับมัธยม โรงเรียนบดินทรเดชา (สิง สิงหนสนี) 2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาภาพพิมพ์
ประสบการณ์	2559 ได้เข้าร่วม work shop โครงการอบรมปฏิบัติการศิลปะด้านก๊วยเซฟติด “watercolor monoprint” 2560 ได้ฝึกงานกับบริษัท ภิญญ์ ซ้อป ในส่วนของ pinn creative space และ ได้ร่วมจัด work shop ในการทำ สร้างสรรค์ชิ้นงาน D.I.Y. ด้วยตัวคุณเอง 2560 ได้เป็นส่วนหนึ่งในหน้าที่ art director และ บันทึกภาพเบื้องหลังการทำงานเพื่อส่งประกวด art film contest 2017

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้